

8852

MOHEL BOOK, 1794-1809.

ITALY: 1794-1809.
ITALIAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Handwritten Hebrew text in a cursive script, likely a manuscript or a page from a book. The text is densely packed and covers most of the page area. It appears to be a religious or scholarly text, possibly a commentary or a prayer. The ink is dark, and the paper shows some signs of age and wear.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

פסוקים לזכרון חסידים

זכורו פנים אבותינו עור זוכן זכור עליה
ואלה לנו חתי חלה; ואלה

דע לך כי כל זכר קדוש
אך יצא לך זכרון חסיד
בן ירקה לך האלף
כיון דעמך אליו חסיד
ועד הנה בתחילה
ועובדו העלה
הנה אשף חלה
ואלה לנו חתי חלה; ואלה

זכורו עור לזכור
עיון אבות ימים
זכור זאת אל חי חסידים
ואלה לנו חתי חלה; ואלה

אם צדק עבדתי
היה לדורו-נא
חלקי הנה חסידים
ואלה לנו חתי חלה; ואלה

אכל אבות זכור
זכורו זכור כול
כי יעבדו חסידים
ואלה לנו חתי חלה; ואלה

אלה חסידים
כיון דעמך אליו חסיד
ואלה לנו חתי חלה; ואלה

אלה חסידים
זכורו זכור חסידים
ואלה לנו חתי חלה; ואלה

ענין ע"פ י"ן צ"נואל וכו' מהולל

כחצ' צעטע הלאבא עטרת זהב גילולה
הכסות גילה פ"ו דעה סעפ א געט
שאטר אומרים צדקת אשד קדש ידיו
צבאן קטל לא אלקי' מן ואלקי אצות
קיים אפ"ו כי אדרבה יש אפדס פ'
היא אמר ולא יב' צקה ה' ידע
הכל כדי להזהר אהבא אלו צמו
ע"ב :

חילה צ"ו הכסות גילולה
יחד אפ"ו אשד קדש ידיו

אצדכין על חילה צכוס זנומנן
למנוק הנאל וכן טוהגן על א"ה
הר"ב :

אשה הוא אלא אימן צנו אצטל צדיות
אמר אצא יטה צנו אקום אים ורע' אה
אלדס אהד ולין טוהג' אפ"ו סנדק
צ' פ"ו אים צמוק יב' אה אצא אפ"ו
(ע"ו צלכי יוסף י"ז א"ה א"ה)

קמך ~~הוא~~ ופנדק אחרו צימד יוהי
לועם שגם איצו לאלו חוטים תפילה

לעס יחוד קב"ה ופנייה בדמילו זכמיאו
זכמיאו וזמילו ליחלאל שס ייה בלה 3
ביחולק אליס. צצס כל יארץ הקי אלו
אוכים ואמאמס לקויים. גסות עשה
אל מורה ליאל אר היילך פדכתי 3
וכן גאומת גים יחל כלס סליסר ולמק
לור זכה צחקס עליון ויהי מעם הילק
עליו ואעשה ידיו כונתו ואל ילדי צפוד
לחן גל ילדי התהלך לפני והיה חמים
צדק חוטמו והוא יהיה בעפרותן ואפי
הי צדימו יעלה א"כיר.

Questa preghiera trovata anche
in fine di questa lista, trascritta
per errore.

מן כחל לעשנת הדינה ציין צט' חלז וציס
צוב צפוד חלק יעשה חוטם צפה צצצ
ויצק חתך צין על הילכה הכפליס 337
צצ צצ צצ חלז ברז החילוק
צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ
צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ
צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ
צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ צצ

nell' ista una 74, così come facendo la 207
abbiamo curato la cura per 207. Col
maggiore diligenza e sollecitudine deponiamo la
immersione nel acqua di anzi preparata
e così anche il colla e la miltella appressando
alla 207 nel seguente modo prima che venga
coperto del lenzuola la parte bryliata. S'intende
l' unghia del pollice destro, poscia quella del
pollice sinistro (ma ad una per volta) nell' in-
terno della membrana della 207, brandita a
e nel tempo stesso lasciandola un due nella pre-
cipua metà superiore, fino al termine che si
conosca bastare, onde non cagionare maggiore
spasimo al fanciullo, o pericolo di emorragia
ed altri inconvenienti. (Da questo intervale
io nella mia condizione di padre, reciterò
la 733 194 275 - 7523 - e quella del 165). Tutto
terminato la 207 si passa immediatamente
alla 2554 col fare la 9127 2273 e bevanda
un sorso se ne prende un altro cui non inghi-
tando una tenendo in bocca si mischia col fa-
gna nell' atto della 2554 che ha in mano
per si comita nella altro bicchier di vino si
preparato, dal quale se ne prenderà qualche
goccia s'infondono due volte l' indice della destra
mano, e ponendolo in bocca al bambino co-
seguono la cura 74 nel cantare che si
fa l' espressione replicata 7473 75 741 71
(1 50 5750) nel corpo della 74 7473 2273 e i
successi 017190. In quel tempo stesso si pre-
nda la medesima della destra mano del
garico e si componendo quindi le gin-
occhiaie si fa nel modo più accon-
ciando di far uso della compressa
la quale è più che altra cosa, atten a

con un pezzo che il padre ristretto
colui si rimanda mai il bimbo dalla ginec
chia del 2009 non si sa certo che il padre
non s'ingorghi più dalla festa, quindi
quando a sapere come bene le cose
le gambine del bimbo, si va più giù
all'apito della equina operazione. Subi
l'operazione vuole il costume fino di
stridete agli aspetti di miglior riguardo
ed ora come si fa, nelle altre ante,
e deni esistenza riguardo a congnare
il piatto degli anni, ai brucieri del
vino; ed avvertasi di porre attenzione
a far sì che il membro operato stia
in posizione verticale mediante la
parapha sottoposta alla natichia, dett
stomachino; dopo di che il bimbo rivolti
il fanciullo nei pannolini in cui è
avvolto delle fascie e la fetta che
si trovano ad appoi. Fatto, il bimbo
si rechi al posto a recitare con il
il voto 1877. a, colla qual prefiera la
sua cerimonia doganale operaz.
non ha fine.

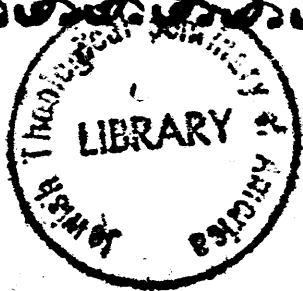
ed. B. due addetti igienici della città
contro questo stato di cose. Protophan
vega, vespiti, vespiti, vespiti
Cajla Montecarlo, Let Gen
1877.

חס חל גילה 363 444
 מ'הו גומרים לאכול בליל י"ד 953
 (3) חקר ה' 363 (תקנה) 1948 937
 גמרה גומרים כל הקדושים 444
 953 (3) חקר היטב ח' פ'ין תקנה

קין כחוי לעשות החצויה צ"ן צמ"ג
 צ"ה, אלף יעשה קורה צנה צכצד
 953 ק"ה הי"ן על החילה ציד חו
 1903 937 444
 צכצכ י"ח צ"ד ח' רמ"ה קורת חכ
 צכצכ (נ"ח) 909
 צכצכ (צ"ה) 953
 צכצכ לעשות החצויה פ
 953 444 פגנה לול"ד
 937 444 צכצכ 953

Joseph Grünwald (Die rituelle Ci-
 municion Frankfurt 1892) racconta
 di fare la Meziza col mezzo d'un
 spugna o di pannolini, non coll'oca
 come fanno ancora i più ostodoli
 v. Valhite 1892

Avvertenze al moef per bene efferire
la vita (folle da inf. del 6.º toh'a fon' 1755. 73. 1755)
allorchè viene presentato il bambino al moef
gli apriti, e intano il 10.º 1755 1755
moef dar al medesimo la 1755 prin di rice-
verlo dalla bocca del padre. Sub lo di parr
ajutamenti per giuochi, del 1755 dando
fatto di pignia a scogliere le fasciature, o persona
de alvati di scogliere ogni legatura al petto ed
alla gola del bambino stoffa a cui impedisce po-
tente la libera respirazione. appena adunque
di offe agli occhi del 1755 il noto 73p lo sciogli
ben bene con panno tino, e con soave e franca voce
cominci il 1755 1755 - 1755 (1755 1755) e il 1755 1755
" 1755 (1755). Cio dicend si va intendo al 1755
il modo di tener con forza amand le gambe del
bambino, e vanti intessendo un poco l' 1755
medesimo acciò che allunghi alquanto. tutto
cio eseguito, arrivando al 1755 - 1755 1755 p 1755
prendi, come principali tre dita della di sinistra
mano la 1755 e tirandola a se con a sequa
forza in modo che sia bene distesa di applichi
un po' obliquamente dall' insi alla lingua con
esata attenzione la molletta al petto piu ad alto
alla conformaz del membro di quel indivi-
duo per quale si fa l'operazione (non avendo il
proprio sempre usuale per dotti); terminato
con moderata spella l'indiana il 1755 e dato fatto
mano a prendere il coltello di cui quel 1755
avuto alla circostanza - la 1755 1755 e dopo
terminato tutta la 1755 si toglia la 1755 av-
vertendo di cominciare il toglia dal lato sini-
stro, e tenerlo alto l' 1755 alla mano sinistra
mentre si toglia, evitando con cu ogni pericolo
di ferire, due giardi, col coltello di genito
li. la toglia la 1755 si toglia di vedere.

ספר סוד ה'

אשר חבר הרב הגדול נר ישראל - כבוד מוהר"י דוד דלויא
גר' : אשר ורביץ תורה בכמה וכמה קהלות קה"ש' והיה
אב"ד בק"ק אמשטרדם :

ועתה נתוספו בו כמה זאים והלכות פשוטות מלוקטות מהאמרים
המפורסם ומהר"י סו"ל ומשאר ספרים והדפוס המתועלים
כדמיון שזנו סימנים כזה (-)

ולחנקה סעליה בחדא פחתא קתתינו ומברנו לזה כמה זינים היונה
נצרכים וכמה מיני רפואות וסגולות בדוקות כדי לעשות כרצון איש
ואיש ולמען ימצאו בספר פריחה מבוקשים ולא יחסר כלל לכל
איש ואיש כפי צרכיו וחסדו בו הוספה מצדפי ויקרה דבר נוסף
לרשקיל לבטיב בגונות מעטיות על כל דבור וגיבור בלחבם המילה
מלשון הוהב והקובל האלהי הופיע בעידנו יע"א כסודר' **משה**
זכירת וצוק'ל ועוד אחרת חפלה כללית למזהל ולסנדק לא היתה
באחרים שנגממו סבד :

ואחרונה השלימה המלאכה כדי שיביא למקנה הספר הזה שיהי לכלל נפש נוסף
בדעת חמוץ כפי מחצוי קטלה וקטלה לא לאסכנזים בלעד פמו ספטיס מקדם
ה' (ג) לספרדים ו איטליאני איש כפי טבולמו :

במנטובה

בבית מק' הרופא כמה' חר' רפאל חיים מאיטליה יצו'
בשנו' היא לה לאות לפ"ק

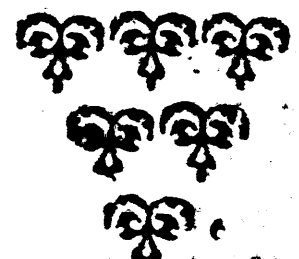
In Mantova Con Licenza de Superiori

הקדמה

אתם פס"ה זכ"א חי עיניכם הרואות עולם מעלת מצוה זו על שהיא מצטלמת כל גזירות קשות ורעות המהרגשות לכם עולם • כמבואר בזוהר ויקרא עמוד כ"ב וז"ל אר"ש ההוא למא דכפך מההוא רב"א נטירה קמי קב"ה וכשעמא דדיכין מתפרין בעלמא אשגח קב"ה ההוא למא ושויב עלמא • והכל הוא תלוי ברעם וכונת המהל שהוא עומד במקום כהן המקריב • כן מצאנו בק"ש האר"י ז"ל שכתב המל אה התינוק בכוונה המבוארת • מעולם לא יטמא התינוק א"כ בריתו • גם יזכה להיות מומה הוראה בישראל • ע"כ ברשותי גודל המעלה ורבת הכבוד מי שאינו נזכר • ומיום נילדי על דעמי הייתי עובד עבודה זו לשם ה' שמתי פני לסדר סדר יומר נכון ונקל להמתקן במצוה רבה זו ושלא יטרוף דעת המוהל בעשות מצוה זו המוכנה לו • זלקתיו לטערה סדרים נגד עשר שנות הוי"ה המתפעלים על ידי עשר מדות • וע"י הברית אכר זכ"ס לטערה השמות אשר יעשה הקב"ה לפתור לכם למקיימי הברית • הרמוזים בעשרה תיבות שר ארבע נעים זמירות ישראל אשרי פזחך ומקרב ישכון חזיריך כשנעשה צו דימך קדוש היכליך תבואר בזוהר לך לך הצאתיו בשרביט הזהב כי שם מקומו ע"כ קראתי שם ח"י ד"ה סוד ה' כמבואר בפנים • גם מי שזכה לזון זכר ישכיל להדר אחר מוהל היומר בגון ויודע לעת פליון די לזכך נפש בנו הכולל לו להיות בכלל בניו אהם לה' אלהיכם וכן הוא במדרש המול ימול יבא הור ויטפל עם טהור ולא ימך למול בנו באהבת אדם רק למומחה וירא אלהים • גם המוהל זמנה ברשות עבודתו שהיא עבודת ה' ואשר הוא לוחם מלחמות ה' לגרש הקליפה ולהרחיב גבול קדושה בלי ספק שיהרר בתשובה וינקה את עצמו מכל סומא קרי ודבר רע כל מה דאפשר ואז שרי לו ואשרי יולדמו שיהיה בכלל עובדי עבודת הקודש בתמים ואגב הכנסתי כמה דיני השייכים זה פסק הלכה בקצרה • לנגלל מועלת אנשי הכפרים הדרים מאין מוקפים חומות המורה המתאספי החזיק ברית שלום ומתפכים הסדר וצאים לכלל קטטה ומריצה • נבסדר לילוד אומנות המוכל וזהרמו מהכזק הנמכה גש רכואת המוהל המנוסה • וה' ברחמי יזכינו להיות מהמזכה את רבים • והוא יגיה חשבי וינחמי במעגלי צדק למען סמו על דבר אמת • ויזלנו מסגיאות • על אנשים אסקופה הכדרסת ועפר תחת כפות רגלי מלמדי חכמים : הצעיר דוד בלא א דור"ר אריה לוי זלה"ה מזוואלין חתן רבי וואלף רבי יואש מלבוב החונה פה מגנצא • וכשמי ילילות וכל אגפיה אשר זה נמצא • היום יום ז' כ"ד לחדש מנחם תם לעונך בת ביון לפ"ק • לסדר ראה אנכי כומן לפניכם היום ברכה :

הערה

ישור דדי היבא דאחסור דדי ולקן חכמי עירנו כדי להרים פנשול מדרך הקור • הכלתי מפינים ההופכים ללענה דברי אלהים וז"י הסבימו וחזקו דבריהם • ספרים בל ימוט שבברכת המזון במקום ברית עולם יאטרו יסוד עולם והכל יך אל מקום אחד ככתוב הנני נורתן לך את בריתי שלום ואמר בריתי היחה ארנו קהיים והשלום • והמעיון יבחר :

איתא ב א I 2

הסכמת

מע' הרבנים נר"ו ר"מ דק"ק מנטובה יע"א

מע'ת

אשר הופיע רוח הקדש בעירנו בזרחה עלינו הזאור הגדול
במהר"ר משה זכות וצוק"ל זאת היתה מגמתו שיפוצו
בעינותיו הוצה וכה עשינו בהדפסת ספר תפוח ערוך וסדר תקוני
חשובים וכמה מפנינו אמריו אשר נדפסו בספרים אחרים מחודשים
ועתה גרבת רוחו של מע' החבר והרופא כמה'חר רפא חיים מאיטליה
לזכות את הרבים בהדפיסו סודות הנזילה אשר למד הרב הנז' אל תלמידיו
הרב המפורסם כמוהר"ר בנימין הכהן אמנם השש דאיידי רוטמי
מולויהו פירכטי לכן בחר להדפיס עמהם ספר סוד ה' ובקש למנו לצאו
בעקבות רבני אמשטרדם כנכתב בגזרתם המודפסת בתחילת הספר הנזכר
למען לא ישלח שום אחד בעולתה ידיו ויגרום היוק למע' החבר והרופא
הנ"ל לכן אנחנו ח"מ בהורמנא דמלכא מלך מלכיא גוזרים אנחנו בגזר
נת' ש על כל איש אשר בשם ישראל יכונה שלא ידפיס הספר הזה ולא הדבר
המחודשים בו לברם בלתי רשות מע' החבר והרופא הנ"ל לא על ידי עצמו
ולא על ידי אחרים במשך חמש עשרה שנה המתחילות מתכף אחרי רצון
הדפסת הספר הזה השומע ישמע ועליו תבא ברכת טוב • מנטובה יום
חמשה לחדש טבת התק"ג ליצירה :

אמיער שר שלום בכמהר"ר מנחם שמשון באזילה זצ"ל גוזר כנ'

יודא בכ' במה'חר יעקב מינדולה זצ"ל גוזר כנ'

חז"ל כדקיים צנה שהם חוטאים בחופו דבר הם
פחריים . ונפרט להם חסדים שנמשכה
ערלתם מחמת חטאם שזכרו בקנים . וכמו
שכתב האר"י ז"ל מיקון לחופן חסדים אחר

לפטט שזכרו כי לא נחורצ הצניח כד סכסדי
בכריש שנאמר ואת נדימך ספידו . ואלו אחר
שכתבנו על שהפירו סכריש וברוח לאורבן הצניח
צוקלים מצוה זו בשמחה שלא לנחור עוד זהו

השגחה שטעו כדאוי
למול בן ישראל וזהו
תיקונם . ולפיכך
אברהם כל מובל שכל
למול במטובה שלמה
ציונה קודם חס אפסר
לו . כי קרבן בלא
יודוי אינו כלום . גם
למזתי בחיבורי עז
מקלט אחר חכמי על
כריש מצוה צמורה
קפ"ט טעם מספיק
לחריבות לתיקון זה
למול בן ישראל אחר
המטובה שפטה והוא
זוכה מת"ש חז"ל בזכות
המילה כיצולין שלמה
משכסו של גיהנם .
אני הבן ואמו והמהל .
שנאמר ואת נדס ברימך
שלחתי אסיריך מצור
אין מיש צו . ובפרק
זושין שפין אמרו חז"ל
האריהם אבינו אינו
גיה"ש כיכס לניכס

אבינו שאינו נימול . או שיהא נימול אף
שפסבא ברית קודש בעדינות וק"ו בבנות
עולים וחולידים בנים לע"ז . גם אף בנשים
פנויות שבנות ישראל בעידהן ואינם עושין
השובה בדאוי כבזאר בשר בית הו"ה אף
על פי עיש בידם תורה זלעשים טובים אף
להם חלק לעולם הבא . וכתב השור כי ר"ס
וכביא דאיה במטה דבי שנענש על שאיחד
במצוה זו אף על פי שהיה בדרך . דסגולה
מצוה זו כשם קיימים אותה בזמנה וכתקונה
כמו שיחבאר גודם שיהא נדבק בקדושת שמו
ית' שלא יפגם ולא ישמא בדיחו בשום ביאה
בגבירה ומל"ש בחטא הוצאת דע לבטלה .
וכ צריך להזהר בה מאד לקיימה בזמנה
ביום אשמיני ללידתו ביזם ולא בליקת
שלפניה . אבל משעלה עמוד השחר על
יום השמיני יצא . ואף שכל היום הוא כשר
לכך כדאמרין בסגולה כל שמצותו ביום
כשר כל היום . מ"ם החדשים מקרימין למצוה
כמ"ש וישכם אברהם אבנך . והוא
דחכמת הקרבן כדאיתא בזוהר פרשת לך לך
וצאן אינון ישראל דעבדין קדבנא דרעה
לקב"ה

יחוס כ' את אכלה צדק
זאת אכלי ירוסלים
זהעיר יהודית והסולת
שכל כיוון בשמסל מסל
וסניה בלרקת כי כדן
ודקס' הסכנין בחד
גסנן וצנה חנו מרשים
אף בחיבורו בין המזמור
בבלותיה אשוריים שכל
חוקם לא ימטרנו
וד זכני אנדסס לחסו
הלא מראה נחום כי
היום לא מרע ללום
אומ' להפייח' אחר חות'
סלס להיומם משורבים
זהבזה . אכל אכחו
בני אנדסס האשוריים
בכרימו זנוסאים חוקמו
על מלך מלכי המלכים
סקנ"ה בנשריו וכדיש
אנצו לא חסו . זכח
דהזירה המודה למולו
ביום השמיני שנאמר
זכח' השמיני ימול בשר
ערלמו לפי שחזו חות

שום אדם הכימול לכך
אפס שזכרו . סמכא המובל המתקן קדה זו
שמולו . יתקן ג"כ שחאו ולפיכך הוא כימול
הכנעני של גיהנם וצדקת הכימול לקמן ימבאר
לת כפי אצורק . זמנה הסעס זרימים מקדושים
זכרה זו לחסמורת הצוקר לשורד רחמים
המבלים כצוקר שהוא שורדו של אנדסס אבינו
גלחמ' וישכם אנדסס כצוקר שהיה שומד צמדמו
אדס חסד לשורד רחמים כחדת . אכל מכל
זו"ש ממותו כל היום כסוד חסד אל מל
יום . וזהו אפסר שפס עב שכחנו הראשונים
הלאו השור כתיב יקמ"ם שבתשעה . בלח
לן השימק אחר חסו והוא סיום תפילות

תופת על עולם הנח הכחון והנמוזאל גילה
בקצ"ה סודו כי חס לסארו ישראל בלו בבדו .
והוא כי סית שאלכא הוי עלמא וחד חרוב צמח
שבאלף השמיני מהים שפחיה ואלו כמול ימול ס'
את לבד כל שמי' אף זישחוס את המדל שות
היכר הרע ולכך נאמר צמחת מילה והיה לחות
כריש צני וצניעס לפי שהיה חות ומופת על
עולם הנח . זכנה מלחמי טעם הבן כשער יש
סכר חסר חיכר דודי קרן כודי המקובל האלכי
כמסוד'ר ישככר בער עק"ל כי על הזכר אביאנו
בשורה . ה דאיתא צוהר זיקרא שמוך כ"כ זקל
כתיב וצן שמונת ימים ימול לבס כל זכר זכתי
ואס בגבורות שמוניס שנה ובלח נחד מקללת
סל קת

איתח

צירוסטמי פהק במרח דפחה
זכסקלים לרק אלו הזמזמים

אמר רבי גוס אסרר מפכיל אל דל גיוס רמס
ימלטהו ה' אסרי בומן אל דל אין כעגז כחן

אל מפכיל אל דל ישו
למטבילו צמאת כילן

למטומס ומלמד אומן
פומי המנות כמסר

המדכתי בספרו אסר
סי ג' יקצנו סר מקלט

כי פיקר פגודת ה' הוא
פדישכ סמס כי

דעט פמי יקדמו ונו'
ובן אמר דור לשלמס

פנו דע אט אלסי אציק
תפדדינו והנה

מפחלכ יתבאר
פעגודה פעממה על

אי חלה למטומס ואחר
צק סוד וטעמי פגודת

פמכז' כהיא ומדכתי'
כאשר צוס אומן חלבים

כלמר געמנו סממזיכ
עיה מיוחדת לאב למול

אט עכו יומר מלמסר
כללודס ונ"מ לדינא

אס היס אט מוהל
פעמנו וקדס אחר

ומהלו חייב אומן מוהל
לימן לאבזי הכן פסרה

זהוביס אף סהמוהל כוא
נדיק וטוב קאבזי פמן

זהבז מקטיבן איניק כח'נו
פיימן פכ"צ זכס'מע

אבל אש פמסו אטב למול
זכא אחר זמלו פסוד

מעסרה זהוביס יכ"ל
אף סהרשמן סכמנו

הוא פדיק צומר פשני'
אבל אס האב פעמנו

כמן למוהל אחר פיימול
אינו יכול לחזור עג

פלימנו לאחר מטוס סאריס
ישפאל לא יעשו עולה

והי"מ כססניהס סויס אכל
אס הסני הוא אוהבו

הגון סגורס למינוק הנמוול
זכ פנין פ"מ סס כשנע

לראשון צ"ד כופי
אומן סיקויס דפריו

כל זמן סלא סמך
פנוטמו פמני שלש

בסמך כומר פנוטמו
כמבואר צו"ד סיק

רנ"ח ואס כמנו לפמך
ולא כוס פעיר וסו

פנר סלא יכיה
פומן המילה ופל

אחר מכל סמך ונכ
כך נא סרמטקן ימסל

כרמטקן דודאי לא פו
סחרמטקן ועוד ל"ח

מזה כאשר צוס או
חלבים אומן ולא אומן

מלבד סאסס אינ' יכול
לימן לאמר למול סלא

אינ' לה פייכות פמ'
זו כלל ונסקא מיכס ל'

פדיניס סזכרנו וא'
ל"ל קרא דאומן ו'

אומס פופוק ליה דאנ'
פסה סהומן גרמא ה'

פיימול פסמני כ'
פירנו מוספן בקידול

דדק כ"ט ע"ב פ"ט
ונאשר סראימי ככפר

סאינ' פייניהס פורה'
מורה ונדיס ל'

מחלוקוס סהוא היפוך
מכוס זו המציאה סל

פפגלס פ"כ ככא פיס פכ

למטן סכל אחר
על מקומן פשלוס

והכני כומן לו אט כו
סלוד ונכיוס פמכז' מיכס

גדולה כ"ה
פוחלמ מדיכס סל גיבנס

כמוזכר פפכיס כ'
הסוד דמבואר לקמן

יראה כל מוהל פמ'
מעסה מכוס זו פטהר

אח פמסו ולטכול ג'
אס אפסר לו להיומו

ואינו סמס
כשנע לראשון צ"ד כופי

אומן סיקויס דפריו
כל זמן סלא סמך

פנוטמו פמני שלש
בסמך כומר פנוטמו

כמבואר צו"ד סיק
רנ"ח ואס כמנו לפמך

ולא כוס פעיר וסו
פנר סלא יכיה

פומן המילה ופל
אחר מכל סמך ונכ

כך נא סרמטקן ימסל
כרמטקן דודאי לא פו

סחרמטקן ועוד ל"ח
מזה כאשר צוס או

חלבים אומן ולא אומן
מלבד סאסס אינ' יכול

לימן לאמר למול סלא
אינ' לה פייכות פמ'

זו כלל ונסקא מיכס ל'
פדיניס סזכרנו וא'

ל"ל קרא דאומן ו'
אומס פופוק ליה דאנ'

פסה סהומן גרמא ה'
פיימול פסמני כ'

פירנו מוספן בקידול
דדק כ"ט ע"ב פ"ט

ונאשר סראימי ככפר
סאינ' פייניהס פורה'

מורה ונדיס ל'
מחלוקוס סהוא היפוך

מכוס זו המציאה סל
פפגלס פ"כ ככא פיס

פכ למטן סכל אחר
על מקומן פשלוס

והכני כומן לו אט כו
סלוד ונכיוס פמכז' מיכס

גדולה כ"ה
פוחלמ מדיכס סל גיבנס

כמוזכר פפכיס כ'
הסוד דמבואר לקמן

יראה כל מוהל פמ'
מעסה מכוס זו פטהר

אח פמסו ולטכול ג'
אס אפסר לו להיומו

פמסו ונסקא מיכס ל'
פדיניס סזכרנו וא'

המקטרג משם והקצ"ה מרחם על ישראל עמו :
וכשה שנותנים ספיר המלח להסר יהדות
שהוא חלקו כך כותבים לו גם כן חלקו במזוה זו
והיא הערלה ואז בטהור דואה את חלקו לפכיו

נכני ומלמד סגוריה
על ישראל : זמתי
ספרים מגני חכמה
הנכונים יש טעם גדול
לשימת הערלה בעפר
ולמנוג בזה כי לא
נחם זכר א"ל ע"ה
בוספה ה שכתוסס לו
ל סקרא אנרהס
סוד נהבא כי גם הוא
שכיל במזוה זו א המד
סקראת דל כמזוה
יהי ליודעי חן סעי
זוה זו טעה מרביעי
ה"ן טהימה דלה
טעמי עשירה והיא
שירית האופה . כי
מיה ופריעה דחה
דין קליפו סו' רוחמו'
מקום חו' מס חוה צריה
אש נסוד דלס צריף
לחתי אסיריף מזור
מיס בו והיא צאר
ז' צאר ככרי צור ריק
ז'ן צ' חיס . אכל

משא באדם שאינו נימול נמצא אצלו שיין
לוקח כשהוא מופשט מכל בגדיו ואין עליו
עום מצוה שהוא יוחר ערום בלא מצו' משאר
אדם המופשט ונימול . נמצא בישרא כשהיו
במצרים ועדיין לא היו נימולי' וגם שום מצו'
לא היה עליהן נמצא שהיה שיין בהם לומר
ערום ועדיה לו' א המניד ואת ערום ועדיה
ולכך נצטוו על שתיהן דם פסח ודם מילה
והבן . (כתב מהר"י סג"ל כתיב ומלחה אותו
או יאכל בו ה' על ומלחה רמו שהמילה היא
קשובה כנגד חמשה חומשי תורה . וזו היא
א' ו' יאכל ב' ו' כמנין א' ו' וכמנין ב' ו' הם ימי
המילה) : ברוך ה' אלהי ישראל שבראנו
לבונו . והבדילנו משאר אומות וחתם בנו
חות קוד' עד שתמיד אנחנו עמו וצאן מרעיו
גדור ודור אנחנו חייבים לעובדו ולספר
תהילתו כי גמל עלינו חסדו :

ב התקינו חכמים ז"ל לתקן כסא כבוד
לאליהו הנביא ז"ל שהוא נקרא מלאך
הברית . כ"ב הפוסקים ביה"ט סימן רס"ה וכן
הוא בזוהר ז"ל אמר רבי אבא בזמנא דאפיק
בזית לאעליה להאי ברית : קרי קב"ה
לבמליא

חסיסועקרצוים יש בו ואז זכה אנרהס להשפיע
זמיס על הארץ כמ"ס לקמן בע"ה יוצה נאגל'
ד'ון כל גארן וזהו שאמרו חז"ל שהוא היה
אשקן סקראו אדון וזהו לחצר את האה"ל
זיות אח' צעטר מדות קדשי קדשים ומלכ'ה
תן ליה אומו ה' שהימה גבוהה מששה ימי
אחית צסוד בהצראס טיתוספלה לו עמה ונקרא
רשס חושכנא דדין כחושכנא דדין . וזכה
צטחת ירושת הארץ צסוד ועמך כלס דליקים
גולס ודסו אר"ץ . וכדי להטתימך טעס לשנה
דנעשה תמיס ד'וקא אחר שנימול כמו שאמר
הלך לפכיו והיה תמיס . יאגלה לך טעס
ירו עיניך צכופוי טפחיס והמטכיל יבין

וישכיל לפי כחו . איתא בזוהר בראשית
עמוד קכ"ט ובשאר מקומות שאיבון נ' סכפי
אילנא לטילא כלול ג' אבהן צח"גת ואיהי סרטי
למחא צנה' צסוד הן כל אלה יפעל אל פעמים
שלס ר"ל כי אלו שלס

עכפין סס פעמים צשיט
סיטרין צסוד * מקום
* איכול * הטן סס יה' ו'
וזהו סוד מדין סיין
צמפילין צסוד עמאדי
פ"ס והבן זה . והנה
אחי סתימן אנרהס אבינו
איבון סיין סיטרין וצא
צאמר כדיק יפור עולס
כלול צמלת סרס'
דלפתא . (נכח אוד
יסוד) העולה רמ"ג
מנין אנרהס ודחה ע"י
חימוד הערלה סמאל
וכוקציה הוא חלק דינאי
ושמוהו צעפר צסוד
ונחש עפר לסמו כי כן
חימוד הוא צא"מ צ"ס
סמל שהוא הערל' צסוד
וסצינ רשעים יתסלכו
והחושך יכסה הארץ ואז
באשר ציער' הקוצים
מכרס ה' צצאות אז כרס
חמר ענו לה ומטר את

צגדי אלמנומה ונמתצרה ה' אחרונה על השס
יה' חיבורא שליס עד שהאירה צה סלסה גוחי
המפוח מה שהיט עד אומו יוס צפירודה ולכירך
כולד ישמעאל קודס שבימול אנרהס . כי ישמעל
הוא מקום הערלה לשטה צמולות היס ונחח
כולד בקדום צהימו שמו אנרהס' וסס שרי סר'ה
צחיבורא שליס לכיות א' מרצ'ל המרכבה הקדושה
מרכבת הרוכב צשמי קדס ואז ניש' מאכרס כדין
רמ"ג שזכרנו אנרהס , לנין רמ"ח ונעשה אנרהס'
תמיס בכל סייפי דייליה צצת'ח חיבוריס ונשס'ה
גידין שהס סו' ג' צצרי'ת מיל'ה כי צריה הוא
מרי' צ ובהצטחף פוד מצוה'ו מצוה מילה נעשה
ס'י' ג' והכל הוא צהימו עומך צמד' יסוד
הכלולה

סלקא טב"ל וכתב דודי ז"ל שהוא טעם זהוד מ"ס
כמב"ב בן שמונת ימים לזוקא כדי לטורר ח'
ספירות תילאין ממטה למעלה דהיינו מעטרת
עד הזינה א"ס עליונה בלי פירוד ואלו שמונה
ספירות נקראים פ' סנה

כי כל אח' כלולה מעטרת
ומי"ב זירופי סס הוי"ה
ז"ה י"ב חדסי הסנה
וגם ספירה הוא נגימ'
סנה והם הגזורים דין
פל העולם בתגבורת
הגזורה ועמה נמקון
המילה לח' ימים ימוקן
שמונה ימים עליונים
סרמזנו הנקראים באחד
פ' סנה ולפי סח' ימים
ופ' סנים סניבס רומזי'
על כוד הספירו' כנזכר.
לכן אמר הזוהר וכלא
אחד מתקלא סלקא ז"ל
סכלם הסמונה ימים
ושמונים סנים כלם
עולים במשקל א' באופן
סרומזים ממיד על
הספירות כמ"ס אמנס
הימ"ס הם בחינות ח'
ספירו' המאירו בעטרת
ושנים הם למעלה
בספירת הננין עצמו
עד כאן לסוכו: וגם אני

ובהיות שהכל תלוי ומעלת המוחל וכוונתו פי
הוא דמיון כהן המקריב ומסלק
הקליפות כמבואר סולו במקומו להיותו מקרב
הרחוקים ומחתך המקטרינים וקו"א למטה במקום
מיכאל כהן הגדול

לקב"ה דמקריבין בנייהו בתמניא יומין
לקרבנא וכד אתגזרו עאלו בהדוא חולקא
טבא דקודשא בריך הוא דכתיב וצדיק יסוד
עולם ולכך נחשב מצוה זו יותר משאר מצות
שבתורה כמבואר שם ובכמה מקומות אשר
גין רצונינו להאריך ועוד כי שאר מצות
התורה כמו תפילין וציצית שאין קבועין
בגוף אדם כאשר יסידם יוסר גם האות
ההוא אבל אות הברית הוא החום בבשרינו
ומעיד בנו שהקדוש ברוך הוא בחר בנו מכל
העמים והבדילנו מהאומות ושם הק בבשרינו
אשר אין אחד מישראל שיהיה ערום בלא
מצות ע"ד שאמרו חכמים ז"ל לשנכנס צד
למרחץ וראה את עצמו ערום בלא הפילי
ולא ציצית אמר אוי לי שאני ערום בלא
מצוה וכשנזכר במילה שבבשרו נחקררה
דעתו ואמר למנצח על השמינית וזהו אפשר
כזונת המגיד באומרו זאת ערום ועריה
דלכאורה אינו מובן כשהוא ערום אין הלשון
נופל שיהיה ביומר ערום ממה שהוא עתה
ולדרכינו הוא מובן כל זמן שהאדם נימול
אין שייך בו לומר שהוא ערום אף שהוא
מופשט מכל בגדיו כראמון במעשה דה"ע
משא"כ

להפגל מהמקטרג הגדול כיתן לו חלקו הערלה
אשר הוא מזונו וכתובה בעפר צמוד ונחש
עפר לחמו ועמה אחי וידידי סיס פייכך גלכך
לכל הדברים אשר לפניך סדורים לכדי שלא
יתחלל עבודתך עבודת הקודש ח'ו
נאמר תמים צברית ונאמר תמים נקרבן לומר לך
מה קרבן מחשב זרה פוסלת את הקרבן כך עחש
זרה צברית פוסלת בא ואראך גדל מעשה מצור
זו ששנו שיש מלאכים ממונים על דם הקרבנות
כך יש ממונים על דם הצברית שנוטלים אות
ומנחמ' אותם דהיכל ידות משבעה היכלי המלך
ובשעת קצתם הקב"ה מסגית בדם הקו"א ונסתלק
המקטרג

לא מנצתי פרי עטי לכמוז טעם לשמונה ימים
והבאתיו קצת יומר באורך צחיארי על מרי"ג
מזות אשר פי ה' יקצנו ציר מקלט מנוה ז'
מה שהקפידה המורה דווקא ליו"ה השמיני טעם
הדבר כי שבעה כוכבי לכת משפיעי' כחם בדבר
הכולד ונא לעולם בשעפה ימים כל אחד ביומו
לכך ציה הקצ"ה להמתיך שבעה ימים בכדי שכולם
ישפיעו חלקם בילד הכולד וציוס הז' ליה אומג
להמולו ולהפיש כחו לשמו של הקדוש ברוך הוא
ואז מעלת ישראל גדולה ממעלת המזלות והבן
בזה מה שאמרו חז"ל הבט ורא' וסכוכ הככבים לא
מאייבגינות שלך וכו' :

צַעַם צְרִיאוֹתָו וּצְרִיאוֹתָו לְעוֹלָם כִּי הַמּוֹרָה הִיא
צָהָה לוֹ בַּתְחִילָת יִצְרָאֵל וְצִיּוֹתָו צִיּוֹתָו צִיּוֹתָו צִיּוֹתָו
מִלְמַדִּים אֲמוֹתָו כֹּל הַמּוֹרָה כֹּלָּה : וְצִיּוֹתָו צִיּוֹתָו
הַמּוֹלֵם צָהָה לוֹ מִצֵּה זֶה בְּרֵאשִׁית הַקִּבְּצִים
רֵאשִׁי אֵילָנוּ בְּרֵאשִׁית הַקִּבְּצִים
שָׁמַם וְאַרְץ וְזֶה אֲכַסֶּה
כּוֹנֵה לְרֵשִׁי עַל צַפְרֵי
הַאֲזִינוּ אִם יִאֲמְרוּ יִשְׂרָאֵל
לֹא קִבְּלָנוּ עָלֵינוּ הַנְּרִיָּה
עַל צַפְרֵי לְפִיכֶן
לְעֵיד צַעַם שָׁמַם וְאַרְץ
צִיּוֹתָו שָׁמַם קִיּוּמִים
עוֹלָם רֵל קִיּוֹם
מִיָּם וְאַרְץ זֶה הַעֲדוּת
מוֹפֵת שְׁקִיבָלוּ עַל
עֲצָמָם וְעַל זֶרְעָם צְרִיָּה
הַמּוֹרָה וּבְמִילָה דִּלְכִּים
לֹא הִיוּ שָׁמַם וְאַרְץ
קִיּוּמִים וְעַכְשָׁי קִרְאֵתִי
שֶׁ- חִיצוֹר קֵטָן הִזֵּה
סוּד ה' עַם הַכְּמוֹנִים
סוּד ה' לִירֵאָיו וּצְרִיאוֹתָו
לְהוֹדִיעַם זֶה מִילָה שְׁהִיָּה
צִיּוֹתָו עֲשֵׂרִים דּוֹרוֹת
עַל גִּילָה הַקִּבְּצִים עַד
שֶׁנֶּאֱמַר אֲזַיְנוּ וְאַתָּה
לֹא הַקִּבְּצִים אִם מִמּוֹל
מִטּוֹל סוּד ה' שֶׁהוּא גִי

צַעַם צְרִיאוֹתָו וּצְרִיאוֹתָו לְעוֹלָם כִּי הַמּוֹרָה הִיא
צָהָה לוֹ בַּתְחִילָת יִצְרָאֵל וְצִיּוֹתָו צִיּוֹתָו צִיּוֹתָו צִיּוֹתָו
מִלְמַדִּים אֲמוֹתָו כֹּל הַמּוֹרָה כֹּלָּה : וְצִיּוֹתָו צִיּוֹתָו
הַמּוֹלֵם צָהָה לוֹ מִצֵּה זֶה בְּרֵאשִׁית הַקִּבְּצִים
רֵאשִׁי אֵילָנוּ בְּרֵאשִׁית הַקִּבְּצִים
שָׁמַם וְאַרְץ וְזֶה אֲכַסֶּה
כּוֹנֵה לְרֵשִׁי עַל צַפְרֵי
הַאֲזִינוּ אִם יִאֲמְרוּ יִשְׂרָאֵל
לֹא קִבְּלָנוּ עָלֵינוּ הַנְּרִיָּה
עַל צַפְרֵי לְפִיכֶן
לְעֵיד צַעַם שָׁמַם וְאַרְץ
צִיּוֹתָו שָׁמַם קִיּוּמִים
עוֹלָם רֵל קִיּוֹם
מִיָּם וְאַרְץ זֶה הַעֲדוּת
מוֹפֵת שְׁקִיבָלוּ עַל
עֲצָמָם וְעַל זֶרְעָם צְרִיָּה
הַמּוֹרָה וּבְמִילָה דִּלְכִּים
לֹא הִיוּ שָׁמַם וְאַרְץ
קִיּוּמִים וְעַכְשָׁי קִרְאֵתִי
שֶׁ- חִיצוֹר קֵטָן הִזֵּה
סוּד ה' עַם הַכְּמוֹנִים
סוּד ה' לִירֵאָיו וּצְרִיאוֹתָו
לְהוֹדִיעַם זֶה מִילָה שְׁהִיָּה
צִיּוֹתָו עֲשֵׂרִים דּוֹרוֹת
עַל גִּילָה הַקִּבְּצִים עַד
שֶׁנֶּאֱמַר אֲזַיְנוּ וְאַתָּה
לֹא הַקִּבְּצִים אִם מִמּוֹל
מִטּוֹל סוּד ה' שֶׁהוּא גִי

בְּבִשְׂרֵי וְכֵן כָּל הַנִּימוּלִים עַל יְדֵי יִשְׁמְרוּ
אֶת-בְּרִית קוֹדֶשׁ כֹּכָל טוֹמְאָה שֶׁלֹּא יִקְרְבוּ אֶל
עֲצִיּוֹת וְלֹא שְׁנִיּוֹת מִדְּבַרֵי סוּפְרֵי אוֹעֵם גִּידָה
אוֹ זָכָר אוֹ בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף אוֹ עִם גּוֹי
אוֹ עִם פְּנוּיָה בְּלֹא קִידוּשֵׁינָה : אוֹ כָּלָּה בְּבֵית
חֲמִיָּה אוֹ עִם נְשׁוֹחֲתֵיהֶן שֶׁלֹּא כִּדְרֹכָן וְלֹא
שׁוֹם דְּבַר הַגֹּרֶם הַמְּשַׁכֵּחַ עֲדֵלָה חַס וְשֵׁלוֹ וּבְנֵי
וְהַנִּימוּלָּם עַל יְדֵי זָכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לֹא
יִמִּירוּ אֶת דָּחַם וְאֲמוֹנָתָם לֹא בְּרִצּוֹן וְלֹא
בְּאוֹנָם אֲלֵא חֲמִיד יִהְיוּ חוֹקִים בְּאֲמוֹנָתָם
דָּת הוֹרָה מַעֲשֵׂה עַד יוֹם מוֹתָם וְנַחַת פְּנִיָּה
חֲזִיקִים נֶגֶד הַמְּקַנְטְרִים אוֹתָם עַל אֲמוֹנָתָם
וּמְצִיָּם נַחוּשָׁה נֶגֶד מִצְחָם לֹא יִבוֹשׁוּ בְּעוֹלָם
הַיָּה וְלֹא יִבְלְמוּ לְעוֹלָם הַבָּא : וַיְהִי רִצּוֹן
מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּשְׁלַח אֶת
אַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲתָה לְרֵאֹת מַצּוּה זֶה וַיְהִי
הַיֶּלֶד הַזֶּה בְּרִיא וְלֹא חוֹלָה כְּדֵי שְׁאֲקִיּוּם מַצּוֹת
מִילָה בּוֹמְנוּ וְתוֹכְנֵי לְהַסְלוֹ כְּהוֹנֵן וְכַשּׁוֹרָה
וּבְכוֹנָה הַרְאוּיָה וְקָבֵל עֲבוֹדָתִי בְּמַצּוּה זֶה
כְּאֵילוֹ הַקְּרִבְתִּי קִרְבֵּן עַל גְּבִי מִזְבֵּחַךְ וְכַעֲקֹדֶת
יִצְחָק חֲרַצְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְשֶׁלֹּא יִסּוּכֵן
הַיֶּלֶד

מִיָּה : וְצִיּוֹתָו שֶׁכָּל כּוֹחֵתִי לְהַקֵּל מִהַמַּטְטֵק
בְּמַצּוּה זֶה וְשִׁיָּה כּוֹחֵתִי לְפָנָיו צְקִיָּוֹר לְמַדָּן
עֲשִׂיתִי פִירוֹשׁ מְבִינֵנו בְּטוֹב טַעַם וְדַעַת כְּאֶפֶר עֵינַי
הַקּוֹרֵא מַחֲזֵה מִיִּשְׂרָאֵל וְקִרְאֵתִי שְׁמוֹ שְׁרֵיט הַזֶּה בִּי
כִּי זֶה הוּא מִסְפָּרֵשְׁמִי
בְּבִשְׂרֵי וְכֵן כָּל הַנִּימוּלִים עַל יְדֵי יִשְׁמְרוּ
אֶת-בְּרִית קוֹדֶשׁ כֹּכָל טוֹמְאָה שֶׁלֹּא יִקְרְבוּ אֶל
עֲצִיּוֹת וְלֹא שְׁנִיּוֹת מִדְּבַרֵי סוּפְרֵי אוֹעֵם גִּידָה
אוֹ זָכָר אוֹ בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף אוֹ עִם גּוֹי
אוֹ עִם פְּנוּיָה בְּלֹא קִידוּשֵׁינָה : אוֹ כָּלָּה בְּבֵית
חֲמִיָּה אוֹ עִם נְשׁוֹחֲתֵיהֶן שֶׁלֹּא כִּדְרֹכָן וְלֹא
שׁוֹם דְּבַר הַגֹּרֶם הַמְּשַׁכֵּחַ עֲדֵלָה חַס וְשֵׁלוֹ וּבְנֵי
וְהַנִּימוּלָּם עַל יְדֵי זָכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לֹא
יִמִּירוּ אֶת דָּחַם וְאֲמוֹנָתָם לֹא בְּרִצּוֹן וְלֹא
בְּאוֹנָם אֲלֵא חֲמִיד יִהְיוּ חוֹקִים בְּאֲמוֹנָתָם
דָּת הוֹרָה מַעֲשֵׂה עַד יוֹם מוֹתָם וְנַחַת פְּנִיָּה
חֲזִיקִים נֶגֶד הַמְּקַנְטְרִים אוֹתָם עַל אֲמוֹנָתָם
וּמְצִיָּם נַחוּשָׁה נֶגֶד מִצְחָם לֹא יִבוֹשׁוּ בְּעוֹלָם
הַיָּה וְלֹא יִבְלְמוּ לְעוֹלָם הַבָּא : וַיְהִי רִצּוֹן
מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּשְׁלַח אֶת
אַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲתָה לְרֵאֹת מַצּוּה זֶה וַיְהִי
הַיֶּלֶד הַזֶּה בְּרִיא וְלֹא חוֹלָה כְּדֵי שְׁאֲקִיּוּם מַצּוֹת
מִילָה בּוֹמְנוּ וְתוֹכְנֵי לְהַסְלוֹ כְּהוֹנֵן וְכַשּׁוֹרָה
וּבְכוֹנָה הַרְאוּיָה וְקָבֵל עֲבוֹדָתִי בְּמַצּוּה זֶה
כְּאֵילוֹ הַקְּרִבְתִּי קִרְבֵּן עַל גְּבִי מִזְבֵּחַךְ וְכַעֲקֹדֶת
יִצְחָק חֲרַצְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְשֶׁלֹּא יִסּוּכֵן
הַיֶּלֶד

עֵינֶיךָ וּמִרְאֵה פְּלָאוֹת ה' וּמִצִּיּוֹן כַּח מַצּוֹת הַמִּילָה
עַד הַיּוֹם מִגַּעַם עַד כִּי חֲזַל אֲמְרוּ שֶׁהַעוֹלָם
הוּא א' מַשְׁטֵיִם בְּנֵן וְהֵנָּה הַעוֹלָם כּוֹלֵו הוּא כְּמַלְאָךְ
זֶרֶם שֶׁנֶּאֱמַר וְשָׁמַם צוֹרֵת מִבֵּן כְּמַלְאָךְ שֶׁבֵּן
ס' זֵרֵמוֹת וְזֵרֵת הוּא ג' טַעֲחִים כְּמַלְאָךְ שֶׁבֵּן
הוּא ק"פ טַעֲחִים וְאֵילָה בְּמִילוּאוֹ כֹּזֵה מִס' יו"ד
לְמַד ה"א עוֹלָה ג' ק"פ לְהוֹדוֹת שֶׁהַמְּקִיּוּם
מַצּוֹת מִילָה זֹכֵה לֵבָן וְאֵלֶּה נְשֵׁי יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵינָן
מַצּוֹת זֶה שִׁיבָת צֵהן כְּכֹלֵו מְנִיָּהֵם וְזוֹכֵי לֵבָן
בְּזָבוֹת שֶׁמִּשְׁמְרוֹת וּמַצִּיּוֹת אֵת בְּעֵלְיָהֵן מִן הַחֲטָא
וְכַעֲבֵלוֹת לְזֶרַע אֲבָרָהִם אֲזוֹת צְרִי קוֹדֶשׁ וְנִיבְלוּ
מִצְבִּילַת הַיָּדָל וְהוּא בֵּא צְרִיָּה הַיָּדָל לְבַד
מִשְׁמֵר אֵיִשִׁי אֵלֵינוּ אֶתְמַלֵּךְ רֵמֵ מִילָה אֵילוֹ
הַנְּשִׁים אֶת אֶשְׁרֵיִם אֶתְהַבֵּרְךָ אֶת אֲשֶׁה לְרֵמֵ
ב ב ב

שְׁנַעִים שֶׁמִּמֶּךָ אֲנִי מַעֲמִיד שְׁנַעִים כְּתֵשׁ וְשִׁנְעִיָּה
וְקָנִים וְיִמְשֵׁה רִבִּינוּ הַיּוֹנֵה בְּמוֹרָה בְּשִׁנְעֵי פָנָיו :
שֶׁנֶּאֱמַר הוּא לְמַעַן בְּאֵר אֶת הַמּוֹרָה וְגו' הַיּוֹסֵף פִּישֵׁם
בְּשִׁנְעִים לְשׁוֹן וְצֵה מוֹנֵן מִה שִׁיבָת יֵשׁ לְמַעַשֵׁה
וְנִינוּ יִשְׁבִּיָּךְ אֵת הַמּוֹרָה לְאֲבָרָהִם אֲזַיְנוּ שְׁקִיבָלוּ
עַל עֲמָנוּ מַצּוֹת מִילָה אֲלֵא דֵהָא בְּהָא מַלְאָךְ
נְדַאֲמָרְךָ וְהִבִּי אֵימָתָא מִפּוֹרֶם בְּזוּהַר וַיְחִי עַמּוּד
מִקְּבִיָּה אֲלֵא כְּתֵשׁ רֵאֲזָה פִּתְחָה וְאַתָּה סוּד
ה' לִירֵאָיו רִזְאֵי עֲלֵמָה דְּאֲוִרִיָּתָה לֹא יִהְיֶה קִבְּצִים
אֲלֵא לְאֵיבּוֹן דְּחֵלִי חֲטָאָה וְאַתָּה אֵיִבּוֹן דְּחֵלִי רִזְאֵי
עֲלֵמָה דְּאֲוִרִיָּתָה וְאַתָּה אֵיִבּוֹן רִזְאֵי דְּאֲוִרִיָּתָה הוּי
אֵימָתָה דֵּא אֵת קִיּוּמֵי קְדִישָׁא דְּשִׁי קִרְאֵת סוּד ה' צְרִיָּה
קוֹדֶשׁ הִרֵי מַצּוֹרָה דְּלֵא בְּתַנְבָּה לֹא לְכַנְסֵי עֲבָדִים
מִילָה וְאַתָּה כְּתָאן דְּאַתָּה נְגִי שְׁלֵהַר מוֹרָה שְׁחִיב

הוא שם הוי"ה ז"ה והקצ"ה מסמיריהו כי נכנס
תחת כנפיו וז"ה נופה רשע לכדיק ומבקש
להמיתו תיבקי אחר שחט ומעב כס"ה אובד הכל
זה לא יעזבנו בידו השם של הוי"ה לא יעזבנו
צילו והבן וז"ה תמה על
בדבר האיד אפסר
להסיג חוש העיון
קשלו שם הרחמים
ימתיק את הדינים
להיותם מופרדים זה
תזה כמו שזכרנו הכל
דע אחי שהדיני כלולי
ברחמים בשם הע"ס שם
הוי"ה אשר מספרו כ"ו
והשם הזה הוא רחמים
פשוטים ונחמ' ככלל
ע"הדין דהיינו במילוי
בשם כזה ב"ק ו"ו והנה
הר"מ הוא שם הוי"ה
העולה ב"ו וס"מ הוא
שם חלבים העולה כ"ו
בסוד ה' הוא החלבים
והבן נמצא תמיד ככלל
בדין ברחמים ויחזק
בכף לפני אביו גם שם
הוי"ה נק"מ נ"ס הוא
שם קדוש מ"כ חושבן
ברחמי ובחושבן להי"ס
במילתו וכמו"ה הרבה

תפלת המוהל

ה' רבונו של עולם הנני מודה ומשבח
ומהלל לשמך הגדול שבראנו יש מאין
לא לצורך חובה כי אם נדבה ורצון ואהבה
בפדת טובך וחסדך כי טוב חסדך מחיים
שפתי ישבחונך שנחת בי נשמה קדושה
ורוחניית ועוד הגדלת טובך עלי שלא
עשתי אשה או עבד ועל הכל יתגדל
ויתרומם שמך לעולם שנחת לי אמונה שלים
להאמין כי אתה אל אמת ותורת משה
עבדך בכתב ובע"פ אמת וחחמת אות בריהך
בבשרי לאות בינך וביני להמול כל זכר
כי אתה אלהינו ואני עבדך חתום בחותמך
הקדוש כי אמרת לי עבדי אתה ישראל
אשר בך אתפאר ועוד נחת לי מחנת חלם
שזכיחני להיות אמצעי להכניס בניך חתם
בנפי שכינך ולמול את בשר ערלתם
ולהכניסם באות ברית קודש צדיק יסוד עולם
ועמך כלם צדיקים לכן הנני מתחנן אליך
אל שדרי שתסייעני ותצילני מיצר הרע
שלא לטבא אות בתי קודש ותותכך ששמת
בבשרי

ובולה נחמ' חר' בסוד היחוד כי ה' אחד
ושמ' אחד וע"י החילה אנו חקידים ומדובקים
בקצ"ה והנה אבינך צילוי טפח וכמו טפח
שאיך בדינים נמתקים על ידי קצ"ה ועיון
צוסר עבוינים כפלאים המדבר בסוד מ"ו וס"ה
בחוזר צענין הבדיקה כפי שמו תרום עיניכם
מ"י בר"ה אלה וכתוב כי אראה שחך משמך
אצבעותיך וגו' ה' אדונינו ת"ה אדיר שמך בכל
פארך ובארץ הזוהר מאוד בסוד מ"י שהוא יתיר
כסוד מסוק מ"ה ע"ש באורך והנה באשר מחבר ב'
תיבנו כספ"ו מ"י בר"ה לה דהיינו מ"י מ"י
לה נעש' ממנו אה"י וכסתחב' מ"י מ"י למיב' ברא
נעש' אבר' ה' וגו' סוד מסודי התורה ויעל

אלהי'ם מעל אנרהס' הבני נמצא אנרהס' הנרמז
במילת בר"ה בסוד קצ"ה המוליד שהוא מדת יוסף
המספיק על הארץ הנא תמיד מפסיק מדת הדין
בתיבת בר"ה שהוא תיבת אה"ר ר"ל סע"י חנו
הזה הנעמול בזכות
תמיד הוא מפסיק מדת
הדין והוא מ"י בר"ה
אל"ה ולפיכך זנה
אנרהס' אחר שנימו
שחמטה נבדד
במוך ה' חסד'ם בהסר
הצדקה מפל ג'לל
הקודש שזכרנו ו'
כעשה מדת מדת חס
חסד'ם כל הי"ס ול
כנר"מ זכ' ללמוד קודש
כי ברית הוא מר"י
ומזהו שם שמוספה לו
כעשה מר"י ג' ואז כעשה
אומן בר"י שברית הקצ"ה
עמו שלום וזהו ג'כ
טעם הנון שלא כמ"ו
לימול'טד סנא לכלל סנ'
ז"ט כי כר"י ק ע"י
כזה גימט' מר"י ג' מכו
חילה היא שקולה כנו
כל המצות שבתורה
להיותה משלמת - כל
המר"י ג' מצות וכל המצו
פלויות בה ולכך נקרא' בר"י מיל"ה לרמ"ז הכל'
מ"ל חילה הוא מר"י ג' בשלימות ובהיממה הא'
משמך ומשכלל כל המורה לפיכך נש'תכללו שמו'
וארץ : כמו שכתבו דורשי רשימות במילת
בראשית אותיות א"ס וברית הרמז לתורה
הנקראת אש שנהמר מיתוכו אש דת כמו חילה
נקראת ברית שנחמר ואמה אש יריתי משמך
ובעבורים בבראו שמים וארץ שנא' אש לא ברית
יוקם וליכה חוקו שמים וארץ לא שמת' כי עיקר
קיום ברית הוא ביום שנא' וביום השמיני ימול
בשתיגדלתו ופיקר קיום המורה היא כלילה
כי לא חברה לילה חלל לגירסא וזהו שאמר
חוקו : גם חילו שרי מצות בתיב' ראשונה בראש
בשעת

הכל ובהחיינו שבעה ימים כדכתיב ובעת
לעולם על שהתתי את בני עמי משו לחיו הגמול
וזהו שכתבו טוב לפניהם ידירות ושיפועם לקמן
עצמת קבוצה ונסחורגנו משה אלן הנשים
הבכורות אהר ע"ס :

ובדעות עניני הגמול
קייצן אחד
קייצו יפולין תורמנו
חירת אמת גודל מקלת
מורה זו והכלי פלוג
בבנות המורה המורה
קמטים כדן ומשמים
בילד הכימול כדונתו
סמך רב וטוב כסוד
ולפניו אלמור הבקו
יצמור להיות בני קול
כיוון מעבד סמך
הרחמים באשר כיוון
מאנין : ת"ב שבע על
עמול להתפלל סוף
הכימול באשר סבבין
כדני ויכלול סוף בקשו
הכימול סוף נקטות
השיעור למה העבין
ומפלה זו קוטלת גודל
לבה יכל ידית פנימול
על פיכוח על כדוק מו
על רשע חזן מעמור

הכלב רובו וצו נעלום מסמס המילה ותשלח
הקוצה ותנים לולב כזה ולאמו קרפיות
יתקייסן סלק ירונה מחלנו ובמבוס הגבולת
מצעחה וקנעמן מצבעהו נבמו קרה על זהו
מעה רבנו ובפי יקומו על יבא אלמשיע
נקבות מצוה זו צמח עלינו שלג יגורו א"ה
גויכות בעות לבטל מצוה זו ולא שום מצוה
קישורא ותרגו למדת אברהם אבנו שרבוים
תמה כגמי השכינה שגאמה נאת הנפש אשר
עשו בתוכו וגונו מצוה זו בתחוקה בבשכינו
גובה לראות פני השבעה כמשה מקשבו
אמור אלוה ומצולנו סוף הגיבור כמ"ש שר
את בדם בהחוק שלמנו אסוכיך . גשילתו
הנאל במסכה ב"א :

כשפוצות החיזוק לבות הבגות הקהל
אימית **בריה והבא** וקנין שמי"ת
אורות משעור בידן מאים עמו : וע"כ כוננה
זו ממשיך הנה קדושה וטררה על החיזוק
דבא ומקשר ג"ה הנת אלנהו בנעה . ואת"כ
יפת המנהל אמר החיזוק מהמביארו ויארר
בשמתה . **אמה ריקה ה' לאברהם**
אבינו :

ובמסך דלא ניסא להו לישראל הקדושים לקיים
המארות שבנוהם ובפניאר ני"ד סימן כס"ה
ויקלמו הכל לזיוס כדמצינו בזהבך בשאר ספרי
וחבני פאקונלים הבואו הרקבת שרש שמים מעו
חשובא כפוק כהורא חתרת אברהם : מנו רחמי
כסיק דיכא מאברהם יתח"ש מש עב נביח גיש
מינתח משו ובמזנס וכולהו אפכל ילנו דא דלא
ודא דלא . וכמ"ש בעל עשרה מאתרות מאמר
תקופה דין ס"י רב שמואל דא עבירון קיסר .
אונקלס הגה דר אחמי דטיטוס הרשע . שמטיס
ואנטליון באן מסנתריבן ר' עקונא דא מסיקרא
י"ש כרי לבנונו סבנו מענלו חינו אשר לא כדע
דין סב לבניס נס מפאחי רמו למלכו מו כירושלמו
סדיו ממכללים כנ"ה ציו' הפילה על סכ"מול ועל

אמו ואל הירושלמי פסלת איסומא וחייא נלחמי
תוקדת מברא דשמי"ת אלסס"ל לרביש דדין דבוס
כדין אשו ותיפסו כמו באפסילן מרירין ע"י משק
וכמי ירנסו ע"י מליצת כן אופסילא הכי דדין
בענל וקזמן קרינ ומוז

פסלת אס"מא נתיח
לאימע דרבי תלין
היא כליכה אסומא
זכו סרי מנואר
דבריביון רמנים ומע
מטה נהגיפי כבוס
למדינת אשבנו רמנים
ספריחיו הכסאוס ספרי
התיבות מעוקרי כהרו
ומעיליס זקן שלש ימי
כד"ה : ג"מ לר דלנו
נתיח הכנסת קדולתו
ג' ימים גג' לילום
המזנס כד"ה ונרות
המגיס קלוטים י"כ כנר
י"כ סנטי וקצת טוסו
י"כ ניכות פניחדיש ו
עומבי מנד קסין ופסה
עומדים סנד דרוס
ונקבילת מעבול כד"ה
נשם קדרי"ל כסוס
למול פאנצי שיש לעשנא
כ"ה נידות וק' פירח

גדולים דשבול כל הינות ומינוק זהבל הוא למעס
כנ"ל כדנו סוקטו הביטוב בבושם לכ"כ להתפלל
סינקתו רחמים על בעטה כן בקעה סלס"ה גה נ'
ימים שנתמה וישינו בעום השלישן דהינפת כואביס
ונאשר שזכרנו לעיל כמקפ"ס שדס המילה חכפר
וקרי"ל מבל דבכ דת ע"כ חוינים כלל הכמבאים
כנ"ה התיא לברך אה המינוק דהנאו ליטול
ולומר דרוך כנא ואשרי הידע לכונן הכונס
סזכרנו כמניס . ועכ"פ יכוין כהפנסו דכנך זה
הכימול לשאנא ימי' מלין כנ"ה חזבן דרוך כנא
ואחי הכימול אומר אשרי הבהו והברך יעבון
חצריך . וסאר כעס העומנו מעליטים ומסרה
חמדיס חוינות האחביס עשבעה קטוב בעת
קדוש היכלך . ר"ל ע"י כבדים אפחכו מפקרי
אל

חרץ אשר ימלא אחריו ינת אביו כי גם עשו בטל
ברית מילה אחריו מות אביו והכל הוא לטעם
הנ"ל שאין לו חלק בארץ והנה ישמעאל זכה
להחזיק ארץ ישראל בחורבנה מפני המילה שבכשרו

כידוע . אך מהיומו
בימול ואין לו פריעה
לפיכך מחשק ארץ ישראל
בחורבנה . וזהו הטעם
שאמרו חז"ל לא גלו
ישראל מן הארץ עד
שהפרוהברית שבא'זמת
צרימך הכרו . ולפיכך
מל יהושע את ישראל
פעם שנית טרם בואם
לארץ בי ארץ ישראל
מקושר בברית מילה כי
יעקב חבל כחלמו ועיין
מ"ס שאירי ופארי
הגאון מהר"ר ישעיה ז"ל
בספרו סני לוחות
הכרי' ריש פרשת לך לך
ע"ס וזהו אכשר כוונת
אברהם ששל כמה אדע
כי אירשנה נהיות
שהקנ"ה הנטיחו על
ירושם הארץ ועדיין
לא נכטווה על המילה
ע"ז היה מתמיה אברהם
לירם הארץ ועדיין לא
נכטווה למול וזהו כמה
אדע כי אירשנה והא

דלא נכטווה בראת קודם בשורת הארץ היונו
טעמא סג' דיין לא היה אברהם בן צ"ט שנים ואין
זמן צווי מכות מילה אה דווקא בהיותו בן מטעי'
ומסיג' סנים כדאמרן ונחיבאדי אשר פי ה' יקבנו
סלשלב הוהכשם הארכמי בדרוש כמה אדע שש
ומשם תקחו :

ואתר ססיוס מצוה ז' המילה ופריעה
ומכילה חייבים לנרץ על הכוס
ברכת אשר קידש ירד מנבל וכו' דהיינו שהקדים
ברכת בורא סרי הלמן לברכה אשר קידש ואת"כ
קברבים התתוק קיים אה בילד הזה מוז מממור

סאין מברכים ברכת קייא את הילד . לפי שישראל
קדושים ואינם חפכים בקיום ממורים וכן שאין
אומרים בממור בשם שנכנס לברית וכו' . וסנה
הספר והב"י בסימן רס"ה מציאים שאני הכן או

אחד העם מברכין ברכ'
אשר קידש . ומלסונ
אחד העם דקדק בגאון
מוהר"ר יואל בספרו בית
חדש וז"ל מנהגינו
שהמהל מנרץ לעולם
ברכת אשר קידש ואינו
ישר בעיני דלפעמים
המהל הוא עם הארץ
ולא די שאינו מנין לא
שמדלג ומסרם הפינות
והחכמים סקצנו ברכה
זו לא קצנו אלא למי
שהוא זריו נו ביומר
וקבון אליה . ונשיא
מיוס עמדי על דפמי
מוהל בטבודת ה' מאה
זו . שמתי פני לדעם
מה טעם יש בברכה זו
פעשו זה מטלה יתירם
סלא לאמר' כי אט אחד
העם המיומר סנעם .
וינעמי ומנאמי און
לכפטי וראימי ממם
דבריו חז"ל הגאסונים
סברכה זאל נאמרם
כאשר היא נקרו' כי יש

ויס זה פכיומית ע"כ הרמתי ידי לבאר ולפרטה
כיד ה' הטובה עלי על פי דרד הראסוני כמבוא'
בב"י סימן רס"ה ב"ד במופת נוסף משלי . וז"ל
אשר קידש ירד זה אנהקם כדררסיכן כפרק כל
המנחות על אברהם מה לירדי בנימי נסגרות
מיימוכי כמבו בשם ס"ה דאשר קידש ירד מנטן
זה יחק דכמיב ואת בריתי אקים את יחק אקיה
הוא ר"ת א' אשר א' קידש א' ירד א' מנטן . חק
בשארן סס זה יעקב . ונא' איו חתם סאופ ברית
קודש זאלו הסנטים זכנ' פי' רס"י ז"ל יחק קרי
ירד ע"ס אשר אהנת חנטן לקי' סגולד כמקדש
למזוה

או ברחם קדש ירדו הפליא
והנהיל אל חי בחסדו זאת אות
יסודו סוד תעלימה : מדם
זכר זכותי יגן עליכם ורתוי
בריתו חותם בשרכם הנה
למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה מדם בשרי ארים
ארומה ליה תהלל כל הנשמה :

ויקה הנער מכסא של איהו ויניחנו על
רגלי הסנדק וכשהמוהל פותח התינוק
למולו והוא רואה ערות התינוק אז ידמה
בעיניו שהוא בו כל הדיני ויארצונו למתקב'
ברחמים במעשה המילה שתי שמות הו' יה
וארנ"י . כזה . כי דע שיש במדת הגבורה
אלה"ה פשוט ומלא . הפשוט מספרו פ"ו .
ומילה עם הכולל הוא ג"כ מספר פ"ו המילוי
כזה אלף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם הוא עולה ש"ה
עם חמש אותיות אלהים : מילוי ערלה ג"כ
מספר .

שלין בה ונה הלמוין הכמונים בסוד שמור שכל
הסמך פן ואל אינו אלא ל"ת רומז עליה הפריעה
במ"ם וכרוך לחכמים ולייחד ע"י המילה ופריע
ואסור להפרידס עכ"ל ועיין עוד מזה במפר

סולך לחיים מה שהוא
מביא נסס הנחיי כזה
הענין . העולה מכל
זה סכל ומן שלא מל
ולא פרע היה בו כורת
סד ב' זרועות והראש
הוא נדמות סין בסוד
וישא אהרן את ידיו
והזרוע וחזו הנוף הוא
דל"ת שהוא ס"ד ועמה
במילה ופריעה נמנלה
גם סאו' ונעשה סד"י
והנה נהסמכלות נשתי
טינו על המילה אז
נעשה א"ל סד"י כזה כי
ב' פעמין ע"ן הוא ק"ל
ק"ל מספר ר"ם . ומילה
מספר פ"ה נמנא
בסמכלותו נשתי טיניו
פל המילה נעשה
מסכיהו פרס"ה שהוא
גיתט' א"ל סד"י והוא
מדת יסוד אשר
לואת הכוונה
תקנו חז"ל בצרכה . א"ל

הַבְּרִית הַנָּה שֶׁקָּדַשׁ לְפָנֶיךָ יְיָ עַמּוּךְ
עַל יְמֵינֵי וּסְמוּכְנֵי : שְׂבֵרְתִי
לִישׁוּעָתְךָ יְיָ : שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל
אִמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שֶׁלֹּל רַב : שְׁלוֹם
רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוֹ
מִכְשׁוֹל : אֲשֶׁר־י תִבְחַר וְיִתְקַרֵּב
יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׁבְּעָה בְּטִיב
בֵּיתְךָ קָדֵשׁ הַיְכָלְךָ :

ויש' מנננים זה הפזמון הוא קול הרפ"ו
חתום שמו בהרוזות :

מֵרֶם בְּשָׁרֵי אֲרָיִם תִּרְמָה אֵל
יְהִי תִהְיֶה בְּל הַנְּשָׁמָה :
שְׂרֵי בְּרַחֲם נִגְלָה לְעַבְדֶּךָ הֵן
אז

ח"י חלקנו וכו' שהוא רומז למדת היסוד .
וכזה מבין סוד הבריאה ע"י הפרקים כי סוד
כסודן הוא סוד גדול ועמוק הוא ואכס קניהו
מראה זבין מבין את אשר לפיך אס בעל נפש
אתה . והנה יש סס אחד למסמות ע"כ והוא
בוח' היוצא מן א"ל א"נשמה אמהלל יה וכן
סוא נס"ת כי לא עזבתי דורסן א יהוה א . והו
הסס ס"יך לברית כי הוא מאותיות סניות בסד"י
וסס כה"ת סזכרנו עס הכלל הוא מק"ו מספר
לסו"רן והוא למיקון מדת יסוד . והיה כל קו
האמצעי אה"ה הו"ה סד"י אדנ"י מספרם
מספר כפורן תכ"ו וכזה מוכל להבין את שהוא
מתקן נכסודן צבת הזאת והגילוי המתגלה

באור ישר וכבוד ה' הסמך דבר כי יש פוד פנימי
וסוד גדול בעשיית הבריאה שהוא מוכרח לדבק
סני אצבעות הפמוכים לאגודל . וה' יראינו
כפלאות מתורתו כמבואר נכניא וביה ביום שהוא

אשפוך את רוחי וגו' :
ואם המוסל כר אוריה
וצר אבהן ויר' לו מעט
גילוי עיני ירא' בחוש
נפת הפריעה נדמות
אותיות אש' כוונתים על
העטרה כהרף עין
כראות וכסרף עיני
מתבסות והמסכיל יראה
בגוונים שלהן מה יהיה
משפט הנער ומעשיהו .
שאל האותיות ידמו לך
כאם ירוקא סימן הוא
שיחיה הולד . ואם יהיה
ירוק ונוסה ללבן יהיה
הולד נכרא רבא ואם
יהיה נוסה לגוון זהב
יהיה בינוני . ואם
נדמות אש אדומ' ביותר
ימות באותו שנה . ואם
נוט' למכלת יבא לתרבו
רעה ח"ו והמסכיל יבין
וידוע' גם מבין ומסכיל
חיבור האהל כאחד ע"י
מעשה מצוה זו כתיקוב'

והתקת הקליפה מעל גבול הקדוש וזהו ג"כ סוד
וכוונת המציצה למשוך במציצתו כל כח הקליפות
והדינים הכמוכים ברמ"ח אבריו התייבון הזה
להוציאם ולהורידם לתהומא רבא . ואז נענש
נש"ה אד"ס בסוד אמת קרואים אדם ואין א"ה
קרואים אדם ואף יבצטאל שמילה נבשרו אינא
נקרא אדם אלא פרא אדם ולא אדם מתא אחר
סאין לו פריעה וכ"כ הזוהר . והנה בזכות דם
מילה יצאו יסבא"ל ממזרים וזכו לכניסת הארץ
סנאמר' ואתן לפס ארצות גוים בעבור ישמרו
חוקי ומורתי ינצוהו נסוד וח"ק נשארן סס
וצאצאו חתם באות ברית קולס והנן . ולכן אין
לגווי סאינו כימול חלק ארץ כפוד חלך עשו אל
ארץ

טכופלין ואומר לך וגו' שהוא לרמז ע"י המילה
יזכה לעולם הזה (לע"כ) :

זוהא לך סוד המילה בקצרה

נהנו כל ישראל למוט
יכין ומכזה סך המוכר
זא - המובל יכ"י נזכר
קודם החימוך לכנב את
אזכר - וכה"ל חס ישמין
היכוק קודם המילה
ינכנו כדי שלא יתקום
ער יומר מדאי מחמת
יחלוחי' המים ויציאהו
ידי סכנה - ואחר
ינכב היטב ימשמש
באזכר מעט בכדי
סימקסה הגיד ויבא
האזכר מן הגוף חובה
ויוטיל לו סיבחיך עד
היכנ מגיע העטרה ואז
יתפוס בשלש אנכעומיו
הערלה מתחת העטרה
ימתוח הערלה למעלה
נכדי כסיחמוך אז נופל
הערלה תחת העטרה
וכסיחמוך יחמוך סמוך
לאנכעומיו רק יהיה
זהיר לתפוס הערלה
בכל כוחו כי לפעמים
נשמש הערלה מידו
ויכול לבא לידו סכנה

נקב שנכריעה וימפוס בידו השמאלית את האזכר
עד סימן כפורן הימני מוך הנקב וימפוס הקרום
ההוא בידו הימנית ואח"כ יקח גם בידו השמאלית
וימפוס גם ככפורן השמאלית הקרום ההוא
וימסכנו בשתי ידיו קצת

ויו ויקרענו הנה והנה
ויהיה זהיר מאד לעשות
הקרע ההוא למעלה על

העטרה עד שפגולה
העטרה לעיניו - ולא
יקרע למטה כלל וכלל
כי בקל יוכל לעשות

המינוק לכרות סככה
וזהו הפריעה אשר
כשטופ יהושע במדבר
והדבר הזה כריך בממד'

הראיה והלימוד כי
לפעמים כשהחימוך קטן
אז עור הפריעה מכוסה

כולה ולא נראה בי"אס
נקב מכוון והוא לבן
והמובל שאינו בקי

מכנים כפורניו סמה
ומפוס בכח העור וכשר
הגיד וכרוז פשעמו

קורע העור וקצת הכשר
שכנקב הגיד ככח וגורם
כאז גדול לחינוק וגם

ריבוי דם ויכול לבח
לידי סכנה ע"כ כריך
לזה אומנות גדולה יודע

לאמן את ידיו - וכן
לפעמים נעשה החימוך גדול עד שכחך קרום
הפריע' במקצת ונעשה עור הפריעה על העטר'

כמו שפה לנקב והוא לבן אזל כשמכסהו הדם לא
כודע איה מקומו לכך ימרה' אחר החימוך לתפוס
עור הפריעה כמו שכמכנו לעיל ואם כמשה לו
שכיסהו הדם ימכנו ויתראה העור גם לפעמים

יש אחר תקן מאלד ואחר שכעשה החימוך כשמש
האזכר מוך הנקב כאשר אירע לי כמה פעמים
תקנתו ליתן חכנעו תחת הכיס שהוא נגד האזכר
ויגביה האזכר למעלה וימפוס עור הערלה בידו

ויכוין בעקוד השם ניקוד אליהו ואז אין שטן
ואינ' פגע רע וכובשח שלא יפגום בריתו
לעולם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדש ידיו

לבטן וחוק בשארן שם וצאצאיו
תום באות ברית קודש על בן
בשכר זאת אל חי חלקנו

צורנו צוה להציל ידיו שארנו
משחת למען בריתו אשר שם
בבשרנו ברוך אתה יי בוראת

הברית :

(איחא במהריל השלם שאומרים קיים את
הילד הזה לאביו ולאמו וגו' עד הודו לה' כי
טוב

במלאכתו לתפוס ולחמוך
גם יהיה זהיר בחימוך
סמוך לנכדו המינוק גם

אחת בכדי שלא יחמוך
עד הכים - וגם יהיה
הערלה ויגיע החימוך

המוהל זריו וכשכר להחיל החימוך קצת מן הכד
כי אז נשמר מכלאכט : אך יעשה עבודתו בזריו'
ואל ירך לבנו בטוב ל' אחר שעשה החימוך

ימחר ויזרוק האיזמל אשר לו מידו גם הערל'
וימחר לעשות הפריעה נרס שיכסה הדם את

תפילה אחרת קודם המילה והיא כללית למזל ולסגור

ליחרא שמי וכו' אש"תו"ת

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות המילה רחמתי
 יתגלו נשמת ע"ב סג"ט וירדו ויאירו בשם בן ויבא אל יהו
 הנביא ז"ל לקבל על זרועותיו הנער הזה הנמול וע"י כהיתת הערלה הזאת
 מאות ברית קדש. תכתלק קליפת נוגה מיסוד דזעיר ואז ירדו וירתגלו ב'
 חסדים בנה דזעיר ושני שלישים תחתונים דחסד בתת דזעיר וע"י הפריעה
 יתגלה שלישי העליון דחסד דתת דזעיר וירד למטה הארתו ביסוד דזעיר
 ויתמתק שלישי שון דגבורה אשר שכ וע"י היין שבכוס וברכתו ירדו ב'
 חסדים דנצח הוד ושני שלישים דחסד דתת ביסוד דזעיר ושם ימתיקו ב'
 גבורות וב שלישים וכלם יאירו. ביסוד דנוקביה דזעיר ויחדיו יהיו תמיכ א'
 בא יגשו זעיר דנוקבה יאהרו נהי ויתמתקו אלהיכ דיורין ואלהיכ פשוט
 וכל הדינים ותתגלה דשרי באות ברית קדש ותתגלה הארה גדולה בכל
 העולמות אשר באווה נראה אור ובכך יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלתיו
 אבותינו שתצילנו מיצ"הר ותזכני ברחמיך הרביכ ובחסדיך הנרוליים
 (דהעליונים) לבל נשמא את ברייתנו בשום טומאה שבעולם וזכרה את
 הילר הגה הנמול לשמור אות ברית קדש בקדושה ובטהרה ותזכנו לבנים
 זכני בני יראי שמך הנרול ולומרי תורתך לשמה ותהיה מצוה זו שצויתנו
 למול את עמך ישראל שלא יהיה בה שום מכשול ועון מעתה ועד עולם
 ותהיה בעזרנו ותתפיד את ידינו לבל נכשל ואל תצא תקלה מתחת ידינו
 ה' שומרנו ה' צלנו על יד ימינו ה' ישמרנו מכל רע ישמור את נפשנו
 ותקבל עבודתנו ברצון ותצילנו מחבוט הקבר ומחרבו של מ"ח וקיים
 עלינו מקראי דכתיבין והיה שפי בצריך וכו' ישלח עזרך מקדש וכו' יגבור
 כל מנחותיך וכו' ובזכות תמצוה הזאת תשוב תרחמנו הכבוש עוונותינו
 ותשיב שבות שכינתך לעיר קדשך בבנין קדשנו ותפארתנו שיבנה במהרה
 כימינו אמן : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי ואני
 תפילתי וכו' וכופל פסוק אחרון : ויהי נפשך

וזהו

וְכִינּוּ סִדְרֵי רֵב כְּמֵה גְלוּן הֵיכָא דְלִיכָא אֲלֵה
הַמּוֹסֵל וְעַל הַבְּרִית אֵינֶן דּוֹחִין וּמִן הַמִּיל' וְחִיב' **מָנוּה**
בְּעַמְתָּהּ וַיֵּשׁ סֵעַד וְסִמֵּךְ לְכַעֲדֵי זֶה עַד שֶׁהָיָה
בְּקִרְאָתָהּ סְעוּדַת מָנוּה מְדַכְּקִיב וַיִּמַּל אֲבָרְהָם אֶת

עוֹשֵׂינָם סְעוּדָה גְדוּלָה כְּמֵן צִיּוֹם חוֹפְתָן • וְעוֹד
עֵינֵינוּ רַחֲמוֹת דְּלֵה כְּדַחֲסֵי דְבָרֵי רֵב חֲבִיבָא לְגַמְרֵי
שְׁהָרֵי כֻכַּל מְדִישָׁתָּה פּוֹלִיךְ לִיטָא שְׁכַפִּיטְדוּ מִכְּהַנְסֵם
עַל פִּיגְמוֹנֵי עוֹלָם מִמַּל וְעַד יִגְוֵן מִימֵיהֶן אֲנוּ

וְאִחֵי כִּי יִשְׁמַר הַמּוֹסֵל וַיִּפְכַּלל תְּפִלָּה עַ

יִבְחַק צָנוּ בֵּן שְׁמוֹנֶת יָמֵי
וְתִכְיֵא בְּבְרִייתוֹת דְּרֵבִי
אֲלֵיעֶזֶר פ' כ"ט כְּשִׁנּוּלֵד
יִבְחַק וְנִטְעַם בֵּן שְׁמוֹנֶת
יָמִים הַגֵּישׁוּ לְמִילָה כִּכְהֵן
שְׁהוּא מְגִישׁ מִנְחָה עַל
נְבִי הַמְזַבַּח וּמִכֵּאן אֲמַרוּ
חֲזַל חִיב' אֲדָם לְעַשׂוֹת
מִשְׁפָּה וְשִׁמְחָה בְּאוֹתוֹ יוֹם
שִׁזְכֵּה לְמוֹל אֶת צָנוּ
כְּאַבְרָהָם • וּבְפָרֵק רֵבִי
אֲלֵיעֶזֶר דְּמִילָה מְכִיָּא
רֵאִיָּה מְכַפְּרִים תִּכְיֵא ר'
שִׁמְעוֹן בֵּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר
כָּל מָנוּה שְׁקִצְלוּ מְלִיכֵן
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְחָה כְּנוֹן מִל' **דְּכַפִּיב**
שֶׁסְּ אֲנֵכִי עַל
אֲמַרְתִּיךְ כְּמוֹכָא שְׁלַל רֵב
פְּדִיין עוֹשֵׂין אֹמֵר
בְּשִׁמְחָה • כִּירֵשׁ רֵשִׁי
שְׁעוֹשֵׂינָם סְעוּדָה וְדוֹרְשֵׁי
רְשׁוּמֵת כּוֹתְמִים מֵה
שְׂרָגִילִים לְעַשׂוֹת מִשְׁפָּה
וְשִׁמְחָה צִיּוֹם הַמִּילָה
דְּכַפִּיב וַיֵּעַשׂ אֲבָרְהָם
מִשְׁפָּה גְדוּלָה צִיּוֹם הַנְּמַל
אֶת יִצְחָק ר' צִיּוֹם ה'ג'
מ' ל' ה'ג' הוּא מְסַפֵּר ח'

בְּשִׁעַ י'ר מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהָא זֶה חֲשׁוֹב מְרוֹצֵי
וּמְקוּבֵל לְפָנֶיךָ כְּאִילוּ הַקְּרַבְתִּיהוּ
לְפָנֶיךָ בְּסֵא כְּבוֹדֶךָ • וְעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
שְׁלַח עֲי' מִלְּאֲנִיךְ הַקְּדוּשִׁים נִשְׁמָה קְדוּשָׁה
וְשִׁהוּרָה (לְפָנֶיךָ) הַגִּימּוֹל עַתָּה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
וְשִׁיְהִיָּה לְבוּ פֶתוּחַ כְּפֶתַח שֶׁל אֹלָם בְּתוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעִשׂוֹת : (**וְעַתָּה**
) אֵיחָא בְּפָנִים חֲדָשׁוֹת בְּשֵׁם מְהַרְר' א'ן חִיִּים
חֲנוּקָה בְּכוֹר שְׁלֵא נִמּוֹל (מַחֲמַת אִיזָה אֹנָם)
עַד יוֹם ל'א הַמִּילָה קוֹדֶמַת לְפָרִיזוֹן : אֲנִי
בְּמַהְרֵי ל' מִילָה בְּשִׁבְחָתָה מְהַרְר' י' כַּג' ל' שְׁחֵמֵךְ
אֲחֵר הַמִּילָה יִסִּירוּ מִידָם כָּל צְרִיבֵי הַמִּיל' דְּלֵה
חֲשׁוֹבִים מְצוּהָ הוּאִיל שְׁאִין צוֹרֵךְ בְּהֵן עוֹד •
וְגַם הַמּוֹהֵל לֹא יִחְזוֹר לִישׁוֹן הַאִיזוּמַל מִן הַחוּל
שֶׁהִטִּילוּ שֵׁם עִם הָעֶרְלָה בְּהוּתוֹ בְּהוּל עַל
הַפְּרִיעָה : אֲמַר מְהַרְר' כַּג' ל' שְׁמִנְהֵי הִיָּה
בְּאוֹשְׁטֵר יִיךְ שְׁכַל מוֹהֵל הִיָּו לֹו שְׁנֵי אֹזְמֵלִין
מוֹכְנִים בִּיד הַפְּחִזוּק צְרִיבֵי הַמִּילָה מְשׁוּם
דְּלַפְעָמִים יִמְצָא הַגִּיד מְכוּסָה בְּשְׁנֵי עָרְלוּ וְכִי
יִשְׁלִיךְ מִידוֹ הַאֹזְמַל עַל הָעֶרְלָה רֵאשׁוֹן וְאַחֲרָי
מְרָגִישׁ בְּעֶרְלָה שְׁנִיָּה וְזֵרֵם שִׁיטְהַר הַאֹזְמַל
הָא' לְחַתּוּךְ בּוֹ שְׁנֵי פָּן ח' וְגַם תִּכְנֵן הַיֹּלֵד לְפִיכֵךְ
יְהֵא מוֹכֵן לֹו שְׁנֵי • וְאֲמַר שְׂרָאָה בֵּן הַפְּעֻשָׁה
לִבֵּן טוֹב הַדְּבַר וְנִכּוֹן לְגַהוּז) :

שׁוֹמֵרִים דְּמִצְוֵיךָ כוּדָה
לְשִׁמְךָ וְכו' כְּאֲשֶׁר יִבְחַר
בְּכִנִּים וְאִף • שְׁבַמְדִּיבּוֹת
אֲשַׁכְּנוּ אֵינּוּ כֵּן מ' מ'
נִהְרָא נִהְרָא וּפְשֻׁטָה
וְכֻכַּל מְדִינָה וּמְדִינָה יֵשׁ
לְהֵם עַל מַה לְּסַמּוֹךְ
וְעֵינֵינוּ בְּמִסְבּוֹת מְהַרְר' ל'
מֵה שְׁבַתָּה בְּסְעוּדַת צָנוּ
מָנוּה לְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי שְׁנֵי •
לְכַאוּרָה לֹא נִמְכָּא סוֹס
רָמּוּ לְכָרוּז הַזֶּה וְשִׁיכַת
לְבָרִית וְהִיָּתִי מְשֻׁמֵּם
כְּשֻׁטָה חֲדָא עַל מִכְּהַנְסֵם
מְדִינָה פּוֹלִיךְ וְמִי אֵיכָא
מִיָּדֵי דְנִהְגוּ שְׁאִין כּוֹ
רָמּוּ וּמְכַאֲפִי אֹן לְכַפְּשֵׁי
בְּסוּף הַכָּרוּז צְרוּךְ הֵרָא
בְּשֵׁם ה' הַרְאָשׁוֹן הוּא
שְׁאוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יֵשׁ כַּד'
תִּכְיֵא הֵלְלוּ דוֹק וּפְמַכָּא
וְאֲקָדִים לֵךְ עוֹד הַקְּדָמָה
אֲחַת הֵא דְאֲמַר הַנְּבִיָּא
כִּי כָל הַגּוֹיִם עַרְלֵי ל' ל' צ'
גִימְטְרֵי שֶׁע' צ' וְכַהֲסַלֵּךְ
הָעֶרְלָה נִמְגַלָּה הַמִּי לָה
שְׁהוּא הֵשֵׁם הַקְּדוּם בְּמִד'
אֵל שְׂרֵי שְׁזַכְּנוּ לְמִיל'

כְּמֵה כְּמֵהפֵךְ מֵלֵת שְׁמִיב וְנִטְעַם בְּשֵׁם וְזֵהוּ בְּשֵׁם
ה' צ' הַכֵּן הֵיטֵב כִּי אֲנוּ זָכֵה אֲבָרְהָם לְהוּיָם דְּנוֹק
בְּשֵׁם אֲדָנֵי גַם הוּא קָרָא לְהַקְּבָה אֲדוֹן וּלְפִיכֵךְ
כְּרָמּוּ גַם אֲבָרְהָם בְּזֵה צְרוּךְ הַכָּא בְּשֵׁם ה' וְהַרְוֵה
לְעַמּוּד עַל עֵיקַר הַדְּבָרִים יִרְאֵה בְּנוֹסָה שֶׁל כוּדָה
לְשִׁמְךָ • לֵהֵג אֲשַׁכְּנוּ דְאֵינּוּ רַק צְרוּךְ שֵׁם ה' •

דְּהֵינּוּ צִיּוֹם הַמִּילָה ה'ג' שְׁהוּא שְׁמוֹנֶת יָמִים שְׁכִימוּל
עַמְתָּה אֲבָרְהָם מִשְׁפָּה • וַיֵּשׁ לְכַרְזֵם לֵבֵן לְהַבְּיָא רֵאִיָּה
שְׁהַרְאָשׁוֹנִים עֲשׂוּ מִשְׁפָּה צִיּוֹם צְרִיבֵי מִילָה וְהוּא
בְּגַם דְּכַתּוּבָתָה רֵב חֲבִיבָא אֵיךְ לְכַלֵּעַ לְבִי מִהוּלָה
וְצְרִיבֵי שְׁשִׁמְחָתָה בְּמַעֲבָדוֹ אִף דְּלִית הַלְּכַתָּא כּוֹוֹתִיָּה
גּוֹשׁוּם לְעֶרְמֵי דִינּוֹקָא • מ' מ' כְּפַקָּא מִיכִיָּה שְׁהִי

תְּפִלָּה

זמנוליו והגבורות הנכתקות ובני הנט' ל ולירי נחא נבא בפה שכתבת
 מסוד ג' הרברים הוא בנ' אלפי' רמיליו ט"ה שירוע שחם בסוד ציורי דוכרין
 ויינו יו' ונ' פ' יו' גו' ע"ה היינו חלם ואי בעית אימא נם חלם במ"ק כדריש
 יה ריש התיקוני' גי' ט"ו סוד י"ה הוא סוד המילה והפריעה של הקמן ולכן
 כמו במ"ק שכל סוד המילה הוא בקטנות והנח שם ט"ה כמקור חולם בניט'
 ק"ם שהוא שם קדוש צע"כ שמות והוא השם יו' של אותם השמות וציונו
 חלם י' על ו' סימני' דקיימו' תי' בריתי אתו כי כן בהיות הגבורות נכתקות
 והוא סוד הקבות הברית ועל בן באמר כג"כ המילה ה"י חלקנו לאפוקי
 הפד יתבן היטב ואנכ אודעך כי לכן תמצנה שיצחק נעקר בן ל"ז שנים
 הוא סוד אריות תנה' כירוע פי' בן החיה ולכמה ואח"כ הנתין ג' שנים
 ד נתגלה השליש העליון והיה בן ט' שנים בקחתו את רבקה ואמנם ידוע
 בה עצמו של יצחק הוא סוד תכלית כונת הביל' בנו' בספרי' שהוא המתק'
 גבורות ביסוד דהיי' ק"ץ ח' שהוא בסוף היסוד היא העטרה וזה בחיורנו
 קצץ וזהו ק"ץ ח' שב' ציצתו או הוא ח' בחיות החסדי' דמלך הדר שהחיות
 ת הגבורה והיינו ט' שלישי' ג' החסדים לט' שלישי' הגבורות וב"ב ש' הוא
 י והנה בהעשות מתוק זה או החסדים חורים לטע' לנדר' ורית ועיסובן
 בורה כרת' לגלותה כנו' בדרוש המנורה וידוע שזעי' סודו' בדרוש
 זק' סודה' י' כט' ש הרב ולה"ה ובכללות עשר הוא ק"ץ (גו' ימי הגזרות יש
 ש"ח שעות ועוד י"ב של ליל ח' הרי ק"פ ואח"כ יתרו למילה יהיה למתן ק"פ
 צות שהם חיינו של יצחק א"ב עיקר ש"ה ט"ה בן י' אותיות ושב' בן א'
 יכללו' י' הוא ק' ענה דאברהם וצ' דטרה והרי ק"ץ) וזהו ק"ץ ח' א"ג י"ב
 הוא ק"פ כמנין שנותיו של יצחק וזהו כדמדי' ח"י ח"י י' וצ"ב בללות
 י' הוא ק"ץ ובנו' על המילה והיינו ק"ץ ח' הרי שבשם יצחק נרמז מתוק
 בו' בחסדים שהם של אי שהם הם החסדים רוא' ולכן השכיל ששם פ' זה
 חלם סגול' העולה קס"ה וששם מ"ג נכנס בו תמעי' כוספר יצחק רבות גבון
 את מברכת המילה אשר קדש ידיו וקמן הוא יצחק ששרש' מן הבינה שבה
 ד הדידות והאבה כמ' ש הרב ולה"ה ובכונת החילוי והחיסו' וגם ידיר עולת
 ח שהם סילוי' המילה והוא בנינה ועוד יד' יד' ב' הדידות ש"ג שכתחברו'
 כנסת הידידות בנייהם כמו שהיו בחזרות בהיות כבטן אימן והא' סוד
 ששם יד' ב' ופעם מ' איתיות עולה כס"ן ודעה ט"ש ככונת האכילת
 חרות ית' שביסוד דאי' יש ב' וקנ"א כמדי' חסדים ע' ולכן ד"ת אשר
 ישיריד מכמה הוא אק"כ כמות ההקמה הג' וגי' קנ"א כי בו תתעורר
 ישתקנא' ה' (גים' יולג') דנו בורה וקהל' ולפי' ידע יצחק

זוהי כונת המילה וברכתה בסוד קצר ששלח החכם השלם
הרמ"ז נר"ז לתלמידו החשוב כמהר"ר ב"ר נר"ז וז"ל

ועתה

אצטד לפניך פרה הבונה בדרך קצרה • קצת כל דבר תכון
 ביקוד בוצר חסד כאשר ירשת והבנה לדרך שמש החסדים
 ולחפזי החיפזים במור ונקה ותקת השכינ' בידך ותכונן לעילוי קפ"א
 שש אק"ס וקודם שתבדך תאמר לייחוד שמייה הקב"ה ושביכר שיהיה
 שה"ס המדקת הנבנה רזוקבא בחסדיה דהסדיא ותכונן בשם הר"ה ארנ"ת
 בשילוב (עיינן בערבכת יחזקאל פ"ג בסוד שם זה) תם כי תסיין בחיבור
 צפירה של הברכה וכו' בליקושו' ועשתאחז בעפלה להתנה לחזיק שחז"א
 בחי' גבורות דבחי' השכור עבה כרתה עשם תרופה דקליפה הא' רבוגה
 ויסוד שפי' שכינ' ג"ה וזאלש בחי' יסוד רעונה בקליפה שכנחו מידו הה'
 חסדים לחג"ה ג"ה ר"ה א"ה שנתהוה ליל הפריעה חכמי' (מתק בחי' הזניקה ר"ה
 בחפזי' ששם קליפה הע' רעונה ותכנס בקליפה הכח' שכננה האז יגלה
 חסוד העליון כין קפ"א ונבונה שהיא השליש העליון שכננה לחזו יש בו
 פה לשחן השליש העליון רבונה (וכמו שנפיש לקמן) וכשתבדך
 תבדך לחיכון לכושי החסדים ריבוע דאחי"ה ושחפוד הקליפה הג' וכו' א"ה
 שבי' כח החסדים על האות סגולה כי הע' של הנ"ה יודע בסודיה לישוד
 חס' דהו' השליש העליון ישלח האורות ויחמקו כל הנ' גבורת שהג' חב' ת'
 רבונות אלו שהע' חסדים נתעברו כמש' בע' הגבורות כשא' כ' הו' השליש
 העליון שאין בהם עירוב עצמי' ואצטכ' בענין כונת דהו' יה' של' הוכרהו
 כלע' ד' שיש לכיין במלוי אלפי' ובציקוד חלם חרא רסוד המילה הוא בסוד
 דהו' שהוא חמלך הא' כפ"ש הרצ' ולה"ה והוא שם מ"ה ועוד וכל הכונה
 דאצטכ' שיש נקודתו כיוצא ובפרט בהיות פרטיות הכונה ברות דה' א' שם
 הוא פרטות נקוד חולם כס"ש הרב ולה"ה בסוד חו"ה ראשונ' דה' חו"ה וכו'
 רבן דהו' הוא שוד עתה רעקב חולם הג' ל' פיעין מ"ש הדב ולה"ה בחודש
 אר"ק בחל"גבי ב' נקודות דשיבור ויסוד חולם ושודק כאשר ירעת וכו' סוד
 יש לנג' לל' סגולה ע' ולה"ה (שאצט' קבלו מדבו וכל עוד שאין אנו מוצאי'
 נגרו בהר"ח ניזיל אבתריה) דהיכא דלא כריק לן איזה סוד נקודה בברכה
 א' מן הברכות נפיון במילוי אפי' וחולם ויש לי עוד ראייה לע' ד' אהרי חולם
 הוא נקודה על הו' והוא ווא עיקר כונתנו בתכלית מציהו דהיינו י' ו'
 דיוסף י' על ו' כגז' בא"ח ויר' על כך חל"ס עולה ע"ה מהם כל סוד החסדים
 המתגלי'

מצוה זו ועיקריותה היא להעלות ניצוצי קדושה של הפזורי' שנפלו ניסו' בוגה
וכעבור זה הוצרכו לפועל המריעה בעצב מפני שנה מתגלה השליש
העליון ויסוד אי' מתעלה אל הרעת ואז יש תיקון גדול בין לזעי' בין לנוק'
שירוע שמהואה ולמטה מור עץ הרעת ט' ויש אחיזה משם לזו' דנוגה
אבל בהגלות עץ החיים שהוא גי' זכור ע' בקס' א שנעשה בפריעה אז
נחלש זו' דנוגה בהנצל הניצוצו' מהם וזהו להציל ירירות זרע קדש שאדנו
פי' משל קרובינו הנק' שאם כנודע ואמר ירירות לאפוקי בחי' דחילו' שהוא
מאכא ואלו אין נופלי רק מטל אי' ואמ' משחת הוא ממס זו' דנוגה כנו'
במרכבת יחזקאל סוד נחשת כי ה' ש' רוכז' א' ת' נוק' והיינו שחת והשרת
הייקא שלא אוקרים להציל כרדת שחת כי אז לא הוה משמע רק שלא נרד
שמה אבל רצה לכלול האיקר שהוא להציל אותו זרע שכבר הוא בשחת
ואמר אל' חי בני' ט' ט' חדא שבהגלות השליש העליון אז נתקנו כל שבעת
הימים חג' ת נהי'ם ופ' ז ט' ועוד אל' חי מלא כזה אל'ף למ' ד' ת' יו' ד' גימ'
ברי' ת' ע' ה ועוד שם א' עם כללות ד' אותיות יא' א' עולה ט' ז' ש' בשכר
זו' הוא גי' שכ' הנו' להיות שדוקא בסוד הפריעה הוה שמאיר שכ' זה וכן
עולה במילואו שג' כנו' ל ועם י' ב' אותיות גי' פריעה ואמתחלקנו צורנו
בנגד ב' בחי' היסוד בין נ'ה ובין ח' ג' ונס ירמוז שמה שנתן לחיצ' לקימם
הוא סוד זכחי מתי' כי אין הרקת הצנור השטאי רק בסוד אבר בת ולא כאז
חלק יעקב שמורו בהיו' חי בקישוי' לרעת והיינו צורנו ונצח זה אנו בוקעי'
צור החלמיש היבש ומצילי' מתוכו ירירות זרע קדש כי אז אין להכ שום
אחיזה למע' כמ' שיש להם בבחי' עק' ב' ענוה כירוע בסוד בלעם ובלק וכמו
שהורעתיך בסוד ברכת למלשינים שהנא כנגד כתר רחל אבל כשמתגלה
השליש העליון והוה שייך ללאה ומאיר למטה אז אין ספק שניתוסף אור
נצום בכתר רחל וז' ש' למען בריתו אשר שם בכשרינו לא אמ' חתם כול' לעיל
פני שרומז לבחי' היסוד העליון שאין לו אבר' גודע כנגדו רק הוא מושם
נכלל בכשרנו א' נ' רחל סוד בשר' לאפוקי לאה שחיא בחי' עצם כמ' שהרב
פ' עצם מעצמי ועתה נורה שברצת' חושם ברחל הנק' בשקנו ויאיר כתר
אלה וזה בסוד הפריעה שהיא כריתה נבדי' עצמו רצוני לומר בווהר דשייך
יה שנשאד בו לאפוקי הערלה היא כריתה מן חברי' שחולכים נצנו' וז'
זה מאיר כתר וז' ש' כות' ת' הברית ועוד אוריעד ירירות אחר בכריתת
זכרית ואל' שירעת שב' חיצוניות ביסודות א' א' הב' תקט' ד' ופק' ד' הסוד
זהם העיקרי' דהיינו מ' ד' וע' ב' וישאר ת' ק' ויב' ק' הרי ברי' ת' שכל' ל' הב'
חינו' דוקא נעשית דבדיעה ואז מתתקנים לבושי החסדים כנו' ל' והוא ד' ס'

שוֹפָר הִיָּה חַי כִּי כַצֵּר עֲצָמוֹ יִדְעוּ וְהִנֵּה יִצְחָק נִקְרָא כֵּן כִּדְרָם הוֹלְדוֹ כְּכַתוּב
 וְזוֹ הִיא קְדוּשָׁתוֹ טַבְטָן כִּי כָל קְדוּשָׁה הִיא מִצֵּד הַחֲסִדִים הַיְסוּנִי וּבִשְׁם יִצְחָק
 גִּרְמוֹ מִתּוֹק הַגְּבוּרָה בַחֲסִדִים בְּאִמּוֹר וְאַחֲכַי בְּהוֹלְדוֹ שִׁצְצָה מוֹמֵן הַעֵיבוֹר
 שִׁמְחֵי טִצֵּר בֶּן שִׁגְם הוּא סֵנֶר בְּטִין בֶּן יוֹשֵׁ כְּנֹ' אֲנִי בְּחֵי נְהִי בְּלִילֵת
 תֵּלֵת בְּתֵלֵת וְהֵם אִז בְּסוֹד בֶּן וְכִשְׁנוֹלֵר אִז נִכְנַם חִינְקָה שְׁסוֹדוֹ מֵה פִּסְהָ
 גִי' אֱלֹהִים כִּי יִצְא מִבְּחִינֵי אֱלֹהִים וְאִז יִשְׁלֹו רֵאשִׁי שֶׁהֵם אֱלֹהִים כִּידוּעַ וְהֵינּוּ
 שָׂאֵר אֲךְ כְּמִילָה נִלְכַּסְיִם גַּבְמָה וְהִיָּה חֵק וּוֹ שׁוֹחֵק בְּשָׂאֵרוֹ שֵׁם וְאוֹלָם לְפִי
 מִשְׁבֵּ' הָעֵרֶל דָּף עֵפֶא שְׁלֵא נִתְּנָה פְרִיעָה לְאַבְרָהָם דִּיּוֹק שְׁפִיר צְאִמְרוֹ וְחֵק
 שְׁלֵא הִיָּה תוֹתֵם נִיכְרֵר דֵּק חֲתִיכֵת בְּשֵׁר תְּעֵרְלָה בִי חֵק מִלְשׁוֹן זֶה וְכִמְשֵׁאוֹ לְ
 עַל מֵלֵת חֵקָה גִזְרֵתִי גִזְרָה זֶהִינּוּ נִמְי לְשׁוֹן שֵׁם שְׁלֵא הִיָּתֵר דֵּק שִׁמְחֵי
 בְּעֵלְמָא אֲבָל וְצִאצְאִיו שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל חֲתָם טַמְשֵׁי שֶׁהִיא הַפְּרִיעָה הַנְּשִׂאֵרָה
 חֲתוּמָה וְרִשׁוּמָה לְעוֹלָם וִידוּעַ שֵׁשׁ שִׁדְי מִלֵּא הוּא בִיּוֹר וְנִם יִדְעֵתִי שִׁי שֵׁב
 בְּחִינּוֹת בּוֹ עֲמָרָה וִיּוֹר וְנִמְצָא שֶׁבְּהַפְרַע הַעֲטָרָה שְׁדִיָּה חֲצִי הַיּוֹר גִּרְשֵׁם
 וְגִלָּה חֲצִי שֵׁם שְׁדִי מִלֵּא הָעוֹלָה תְּתִיד וְחֲצִי זֶה נִשְׁמָה וְגוֹרֵעַ שֶׁעֲטָרָה
 אֲבָא הִיא בְּמִקּוֹם הַמְּגוּלָה וְהִרִי בְּכִיוּן נִדּוּל חֲתָם בְּאִתְּ בְּרִית קֹדֶשׁ וְצִמּוֹ
 וְצִאצְאִיו שְׁדִי לְשֵׁל יִצְחָק מִפְּנֵי שִׁגְם שֶׁנִּתְחַרְשׁ הַפְּרִיעָה לְדוֹר הַמְּדַבֵּר שֶׁקְּבִלוּ
 הַתּוֹרָה אֲמָרִי בְּפִ' הָעֵרֶל בְּרָף הַנּוֹ שְׁלֵא פִרְעוּ עַד הַכְּנַסֵּם לְאַרְץ וְמִיָּהִי לְהַ
 מוֹשׁוֹב מוֹל אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵי וִידוּעַ שְׁדוֹ הַמְּרַבֵּ' הִיָּו מִצֵּר לֵאמֹר זִיעֵקֵב מֵהָאֵרוֹ
 אֲבָא אֲבָל בְּאֵי הָאֲרֵץ הִיָּו מְרַחֵל שֶׁעִיקְרָה מִצֵּר אִי דְמִתְמֵן יִצְחָק וְלִכְן דִּיּוֹק
 שְׁפִיר וְצִאצְאִיו וְאוֹלָם לֹא קִרְאוּם בְּנֵי אוֹרְעוֹ אֱלֵא צִאצְאִיו מִפְּנֵי שִׁדוּעַ
 שֶׁהַפְּרִיעוֹף דְּדוֹר הַמְּדַבֵּר שֶׁהוּא מִיּוֹר אֲבָא הוּא כְּעֵין תְּאָרָה שֶׁאֵין אֹר אֲבָא
 מִתְּגַלָּה בְּעֵצִים אֲבָל שֵׁל רַחֵל הוּא פְרִיעוֹף עֲצָמֵי יוֹצֵא מִיּוֹר אִי וְהֵינּוּ צִאצְאִיו
 וְעוֹדִיר מוֹז שִׁדוּעַ שֵׁשׁ יָהֵ בְּגִ' מִלּוֹאִיו עוֹלָה צֵפֶא וְכִשִּׁישׁ מִלּוֹ הַפְּרִיעָה יֵט
 בְּפִ' שֵׁסִפָּה מִלֵּי פִרְעֵי יָהֵ וְהֵינּוּ צִאצְאִיו אֲנִי יִדוּעַ שֶׁהָאֵרוֹת אֲבָא אֵינּוּ
 יוֹצֵאוֹת לְחוּץ לְהִנָּאת הַזִּיּוֹצְנֵי חֲלִילָה אֲבָל כָּל עֵיקֵר תּוֹעֵלֵתֵם הוּא מִסְטֵרָה
 דְּנִוְקָבוֹת אִי וְכִרְתָּא וְלִכְן הַבָּאִים מִצְרָהֵם צְרִיכִים כַּח יוֹתֵר מוֹפֵלֵא לְהִיּוֹר
 שֶׁמִּחֵם אֹרְזוֹת יוֹצֵאִים לְחוּץ וְצְרִיכִים שְׁמִירָה וּוֹס וְצִאצְאִיו וְהֵינּוּ דְקָה מִ
 בְּתֵר הַכִּי עַל פִּי צְשִׁכֵּר זֶה אֵלֵךְ וְכֹו שֶׁהוּצְרָכּוֹ לֵב הַעֲנִיּוּנִים כְּדִי לְהַנְּצִי
 מִרְחֵק טַחַת וְהֵם מִשְׁאֵל אֲבָרְתֵם אֲבִינּוֹ עֵה מִצִּיל אֵת הַנִּימּוֹלֵי מְגִיָּהֵם
 שֶׁהִרִי הוּא סוֹד הַחֲסִדִי הַמְּתַגְלִים בְּסוֹד אֲבָרְתֵם וְכֹה אֵין הַתְּעֵרָה נִי שׁוֹלְטִי
 וְזֶה בְּכַח הַחֲשֵׁנֵל הַטּוֹבֵב אֵת הַנִּימּוֹלֵי וְשׁוֹמֵר בְּרִי בְּמַהֲרָה וּוֹס לְמַעַן בְּרִית
 אֲשֶׁר שֵׁם בְּבִשְׁרָנוֹ וְגַם עַל זֶה אֲמָר אֵל חֵי יִהְיֵי חֲשֵׁמֵל הוּא מוֹד שֶׁחַ גְּהוֹרִי
 שְׁסוֹדוֹ מְשַׁחֵל כְּגוֹרֵעַ וְיִהְיֵר עֵכֵי יִלְוִין עוֹד לְעֵנִין גְּחִיל הַנּוֹל כִּי אֵי מִפְּעוֹלוֹ

מציאה

סדר ברכת המזון

טו

כמנהג אשכנז ופולין

בְּבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹךְ :

וְעוֹנֵינוּ בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹךְ וּבִטְוֵנוּ חַיֵּינוּ :

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ :

בְּרוּךְ

אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הוּן אַתָּה הָעוֹלָם כָּל

בִּטְוֵנוּ בְּהָן בְּחָסֵד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לָחֶם לְכָל

בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : וּבִטְוֵנוּ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ

וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וָעֶד : בְּעֵבֶר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא

זֶן וּמִפְרָנֵם לְכָל עַמֵּיב לְכָל וּמִכֵּין מִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר

בְּרָא בְּרוּךְ אַתָּה יי הוּן אַתָּה הַכֹּל :

נִוְרָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבְרָהָם אֶרֶץ חֲמֻדָּה

טוֹבָה וְרַחֲבָה וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וּפְדִיתָנוּ מִכַּיִת עֲבָדִים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרֵנוּ וְעַל

תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּפָתְנוּ וְעַל הַקִּיָּה שֶׁדִּוְרַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים הֵן וְחָסֵד

שֶׁהוֹנְנָתָנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרָנֵם אֲתָנוּ תָּמִיד

בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה :

בחנוכה ובפורים אזמדים זה

על הגנסיש ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות

שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

לחנוכה

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשוש

כשעמד עלי ירהב הסן הרשע בקש

להשמיד להרוג ולאיבד את כל

היהודים טבער ועד זקן ונשים

ביום אחד בשלשה עשר להרשענים

עשר

מימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול

שמענו וכו' כשעמד כלכות יון

הרשעה על עכו' ישראל להשכיח

הזרדך ולהעבירם נחקי רצונך

אתה ברהמין הרבים עמדת להם

בעת

ברית ופואיר ע"ב שהוא החסד וכל זה ע"י הפריע' הנעשית ביד כנו"ל צירוף
 י"ך לברית ויעלה תרבו' וזהו סוד כו"ת הקדית : אה"כ צריך להתפלל
 על הניבול או"א קיים וכו' ובלע"ר שנכון לכיון בהוי' ה' זהו ה' משולבי' בסוד
 זוט או"א כרי' שישפיעו כח לתיקון צלם הילר שידוע שכו' תלוי קיו' האר' כנו'
 בכמות הישענ' רבה וידוע שב' צלמים הם נבחי' חו' גזכנו באדם ישר ושנית'
 בס' אה"ה דיור' העולה צל'ם כי גם ראבא קרוי' כעם זה בחיות בתוך אי'
 פכתוב בליקוטי הרח' וזה ה' סי' י' אלכן אומרים קיי' גי' צל'ם את הילר'
 פיר' ריבוע ראה"ה שפסגו דהלבושים לחי' ג' ובטילה נתקנו כנו' ולהיות
 הצלמים כ' מא' וא' אל לאביו ולאמו וידוע שב' צלם הוא שך שמעך סוד
 הצלמים כנו' בספרים בסוד קין והבל • והנה הם ב' שמות אה"ה דיור'
 באסוד ועם כ' אותיותיהם הוא צ"ס וזהו שאומרי' ויקרא בישראל שכו' אבל
 יוקא בישראל לאבוקי שם אחד שיש לכל אדם בקליפה כנו' בדרוש חיבוט
 הקבר ע"ש זג' שלכן אומרי' כסי' טן טוב כי סיטן גי' צל'ם שהרי כו' מס' סני'
 כל המעשי' ובהצטרף ה' אותיות ב' שמות אה"ה תע' שכו' והיינו ישט' ח'
 האיש ובצירוף כ' פ' הריבוע שהוא כ' פ' ד' ס' וע"ה כ' ה' תרי' חל' ג' וחג' ל' אשור'
 כפרי בטנה :

ברכת המזון

צנחנ' צני' צולק סמל' חילצ'ן כזה קודם ברכת המזון :

נודה לשמך בתוך אמוני	ברוכים אתם לה'
ברשות אל אדם ונורא	משגב לעתות בצרה
אל נא'ר בנבורה	אריך במרום ה'
ברשות התורה הקולשה	סוהרה היא וגם פרושה
צוה לנו מנרשה	משה עמד ה'
ברשות הכהנים הלויים	אקרא לאלהי העבריים
אחדתנו בכל איים	אברכה את ה'
ברשות מרנן וזיבנן ורבותי	אפתח בשיה' פי ושפתי
והאמרנה עצמותי	ברוך הבא בשם ה'

נברך

ברכת המזון טז

בְּצֵאתוֹ • מִכְּבֹדְךָ נִעְזָר וְכָרוֹת עִמּוֹ בְּרִיתוֹ • בְּרִית עוֹלָם •
 ג' א יסוד עולם מְנוּחָה דוּחָה וְקַצִּיצַת בְּהֶרְתּוֹ • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל
 בְּשַׁר עַרְלָתוֹ • עֲרִילְתּוֹ וְדָאֵי וְלֹא סָפֵק הַיּוֹם אִו אֶרְתְּמוֹל •
 עֲלִיָּה דוּחִין שְׁבַת וְגַא עַל מַכְשֵׁירֵי סְבִינָא לְהַמּוֹל • בְּרִית
 עוֹלָם : ג' א יסוד עולם עֲשֵׂה מִילָה וּפְרִיעָה וּמְצַנְצָה שׁוֹב מוֹל •
 וְאִשָּׁה מְלָה וְלֹא גוֹי הַמָּל יִמּוֹל • יִמּוֹל בַּיּוֹם וְלֹא בַּלַּיְלָה אֶפִּילוּ
 סָפֵק יִשְׁנָה : יַחֲבֵב מְצוּהָ אִף כִּי בְּעֵרוֹם הַנְּהָ הַנְּהָ • בְּרִית
 עוֹלָם : ג' א יסוד עולם יִשָּׁן זְעֵר לְבוֹשׁ וְעֵרוֹם עֵת נְזַכְרָנָה • יִמְלֵא
 אֲשִׁחִיק פִּינוֹ וְלִשְׁוֹנֵינוּ רְנָה • רְנָה כְּנִפְצָח בְּלִמְנַצַּח עַל הַשְּׁמִינִית
 תְּהִלְרֵיקָ • רַחֵם לְבִי דְבַר טוֹב שָׁשׂ אֲנִכִּי עַל אִמְרֵיךָ •
 בְּרִית עוֹלָם : ג' א יסוד עולם רַחֲמִים תִּעֲזָר לְעַדְרֵיךָ • לִי
 הִישָׁעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ • בְּרַכְתֶּךָ תִּנְהַלְכִיבִים בְּנִים •
 בְּתַתֶּךָ לִי גְלוֹת מִיִּם יִשְׁעָה מִמַּעֲיָנִים • בְּרִית עוֹלָם : ג' א יסוד עולם
 בְּשִׂמְחָה שְׁלִימָה יִשְׂמְחוּ יוֹנִיק בְּחַתָּלִים • דְּשֵׁנִים וְרַעֲנָנִים :
 וְרַעֲנָנִים בְּשִׂרְתִּילִי זֹתִים וְלֹאֲרָצִים יִקּוּ • וְהַרְשָׁעִים חָרִיב
 יִחַרְבוּ • בְּרִית עוֹלָם : ג' א יסוד עולם וְעַד לְבָנֶיךָ וַיַּעֲיֶהוּ בְּאִיִּם
 וַיִּחֲוֶהוּ כָּל הַרְשָׁעִים כְּאִין נִגְדוּ וְכַאֲפִס וְתוֹהוּ נְחָשְׁבוּ • נְתַשְׁבוּ
 כְּבַהֲמָה נְדַמִּינוּ בְּעֵינֵיכֶם • נְתוּנִים תַּחַת רַגְלֵיכֶם •
 בְּרִית עוֹלָם : ג' א יסוד עולם נְטוּלֵי פִקֵּס עֵבוֹר אַתֶּם וּבְנֵיכֶם •
 גְּלַקְחֵתִי אַתְכֶם • מִן הַגּוֹיִם וְקִבְצֵתִי אַתְכֶם • אַתְכֶם לְבַנְכֶם
 אֶמּוֹל מִעַרְלַתְכֶם • אֶת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם • בְּרִית עוֹלָם :
 ג' א יסוד עולם אֶכּוֹל וְתִשְׁבֹּעַ וְהִלַּלְתֶּם עַל אֲרָצְכֶם • אֲשֶׁר נָתַן יי
 לָכֶם • כִּפְתוּב וְאֵבֶלֶת וְשִׁבְעַת וְבִרְכַת אֶת יי אֱלֹהֵיךָ עַל הָאָרֶץ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ • בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן :

ברכת המזון

בעת צרתם • רכחאת ריבם • דנת
 את דינם • נקמת את נקמתם • טסרת
 גבורים ביד חלשים • ורבים ביד
 מעטים • וטמאית ביד טהורים •
 ורשעים ביד צדיקים • וזדים ביד
 עוסקי תורה • ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך • ולעמך ישראל עשית
 תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה • ואחר כך באו בניך לרביר ביתך ופנו
 את היכלך • וטהרו את מקדשך • והרליקו זרות בחצרות קדשך • וקבעו
 שמונת ימי חנכה אלו להורות ולהלל לשמך הגדול :

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכין אותך יתברך
 שמה בפני כל חי תמיד לעולם ועד :

מנהג בני אשכנז

אלהים ציירת לידיך בחירה • את בתעתי תשמור חוק
 בשארה • ברית עולם נ"א יסוד עולם אתה תכרות
 ליוצרך • ולקדוש ישראל כי פארך • פארך לו באוני ממרא
 בהראך • פקודה ביום כפנך בעשותו במוראך • ברית עולם :
 נ"א יסוד עולם פצת ממחץ מכותיה ארפאך • כי אני יי רופאך
 רופאך בחסדך מאבריה מוחעים הדמים • רשם התהלה
 לפני והיה תמים • ברית עולם : נ"א יסוד עולם ראיתי נקופך
 בדם עולה ושלמים • למען יטב לך והארכת ימים : ימים
 מברית בהתעצק אב החכמים • יעודתו אז אמרה חרת
 דמים • ברית עולם נ"א יסוד עולם יזכור לסגלה מעמים •
 וחסדך מושיע ממתקוממים • ממתקוממים אסוף
 נדחיה ואצבנך • מערה אראך מתבוססת בדמים • יגליך
 באעבול • ברית עולם : נ"א יסוד עולם מוטות עקב אשבור
 ואני בדם בריתך שלחתי אטיריך מבזר • מבזר אב הימין

ברכת המזון

לכל אל בכל יום ויום הוא הטיב לנו והוא מטיב לנו והוא
יטיב לנו הוא גמלנו הוא גומלנו והוא יגמול בעדנו לעד להן
לחסד לרחמים לרוח הצלה והצלה ברכה וישועה נחמה
פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב ומכל טוב לא
יחסרנו: הרחמן הוא מלוד עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא
יתברך בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח להוד הורים
ויתפאר בנו לנצח נצחים ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים
הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד:

הרחמן הוא ישבור עול גוים מעל צנארינו והוא יוליכנו
קממיות לארצנו: הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה
בבית זה ועל שלחן זה שאכלנו מעליו: הרחמן הוא ישלח
לנו את אליה הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות
ישועות ונחמות:

מנהג בני אשכנז

הרחמן הוא אשר חנן את הילד דאד לאביו ולאמו: הוא
יגן עליו ממרומו: ובשלום יבא על מקומו: ויהי
אל היו עמו וכאפרים וכמנשה לשומו: ויקרא בישרא שמו:
הרחמן הוא פקוד יפקדהו ברחמים: להבינו בדם חכמים
יבילה בטוב ימים: ושנותיו בפעמים: יעבדהו עמים
ישתחו לו לאמים: הרחמן הוא דבות שנים יחיהו: צדק
ברגלו יקראהו: ונחמת ציון יראהו: ואת עמו לשלום
ברכה: ויעורר חסדו לרחמהו: כח חסד חסד רחמן:
רחמן הוא יברך החתן הנה ובעל בריתו: ישמח אביו ותנול
עדתו: ויתברכו דומסבין בסעודתו: וכן יזכו עמי שמחו:
הוא

ברכת המזון

רחם יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית עזרוב משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו אלהינו אבינו (מלכנו) רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו ופרווחנו והרוח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו ונא אל תאריכנו יי אלהינו לא לידו מתנת בשור ודם ולא לידו הלואיתם כי אם לידך המלאה הפתוחה והקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד :

לשבת

לר"ח וימים טובים

רצה והחליצנו ה' אלהינו כמצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבות כו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך ברצונך הגח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה זינוק ואנחה ביום מנוחתינו וזכרנו יי אלהינו בנחמות ציון עירך ובבנין ירושלב עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות :

אלהינו ואלי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקרוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לשובה לחן ולחם ולרחמים ולחיים ולשלום ביום ראש החדש הזה :

(ראש השנה) ביום הזכרון הזה :

(פסח) ביום חג המצות הזה :
(שבעות) ביום חג השבועות הזה :
(סוכות) ביום חג הסוכות הזה :

(ש"ע) ביום שמיני חג מצות הזה : זכרנו יי אלהינו בו לטובה וזפקרנו

בו לכרבה : והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס ותחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל (מלך) חנון ורחום אתה :

ובנות ילדשנים עיר הקודש במהרה בימינו ברוך אתה יי

בונה ברתמיו ירושלים אמן : ברוך אתה יי אלהינו

מלך העולם האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו

קדושנו קדוש יעקב הושיענו רעה ישראל המלך המצב והמטיב

ברכת המזון

יה

השכינה של מעמים בשנה: הרחמן הוא יריך המל בשר
הערלה נפרתי ומצץ דמי הפילה: איש הירא ורך הקבב
עבודת פסולה: אם שלש אלה לא יעשה לה: הרחמן
הוא ישלח לנו משיוחו הירך תמים: בזכות חתני מילוח
רמים לבשר בשורות טובות ותחשים: לעם אחר מסור
ומפורד צין העשים: הרחמן הוא ישלח לנו כהן צדק אשר
לקח לעולם עד הוים בסא כשמש וידאום: וילט פניו באהרתו
ויגלוס ברית היתה אתו החיים והשלום: (הרחמן וכו')

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ושמחה מאד בך יאמר

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם על המזון ועל פרי הגפן ועל הזבח השנה ועל ארץ
המדה טובה והחמה שרצית והנחלת לאבותינו רחם נא יי אלהינו עלינו ועל ישראל
עמך ועל יושבי ארץ ישראל ואלו ששם צמחך ועל מוצרך ועל היכלך וזנה יושלם עיני
בנסך: סדרה בייפנו והעלינו לחובה: ושפחנו בה ונאכל ספריה ונשבע מטובה ונברכך
עליה בקיפיה ובטובה: (ותחמנו ביום השבת הזה: ושפחנו ביום חמיות הזה:
ושפחנו ביום השבועות הזה: וזכרנו ביום הזכרון הזה: ושפחנו ביום המנוחה הזה:
שפחנו שמיני וע העצות הזה: וזכרנו ביום ראש השנה הזה: פי אלה טוב ופטיב לכל
ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן: ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן:

ברכת המזון כפי מנהג קהל קדוש איטליאני

למנצח בנגינות על השמיתירל מזמור לדוד: יי אל באפך
תוכיחני ואל בחסדך תיסדני: חנני יי כי אמלל אני
פאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד
אתי: שובה יי הלצה גפשי השיעני לפעם חסדך: כי אתך
צמות זכרך בשאאל מי יודה לך: יגעתי באנחותי אשחה בכל
ילה מטתי ברכעתי ערשי אמסה: עששה מבעם עיני ואתך
בכל צורדי: סירו מפני כל פועלי און כי שמע יי קול בכי:
שמע יי תדבתי יי תפילתי יקח: יבושו הבהלו מאד כל איבי
ישבו יבושו רגע: למנצח בנגינות מזמור עיר אלהים חננו

ברוך

ה ב ה

ברכת המזון

בְּחַיֵּינוּ בְּנֵי בָנִים לְהַאֲמִינֵנוּ וְיֵשׁוּ תְקוּהָ לְאַהֲרֵיתֵנוּ : הַרְחֵקֵנוּ
לֹא מִהָיָה יִמְכּוֹר וְזֹאת מִשְׁעֵתֵנוּ בִּיהַ יִפְדֶּה אֲמוּנָתֵנוּ רַחֲמִים
יְעֲזָרֵנוּ לְעֵתֵנוּ קִחְלֵנוּ יִזְכֶּנוּ בְּחַמְלָתֵנוּ בְּחַרְאוֹתֵנוּ אֶת עוֹשֵׁר
כָּלֵךְ מִלְּמִתֵנוּ וְאֶת יָקָר תְּפִאֲרַת גְּדֻלָּתֵנוּ : הַרְחֵקֵנוּ דְהוּא
יִבְרַךְ אֶת חַחְתָּן חַיָּה וְיַבְעַל פְּרִיתֵנוּ וְזֹאת אֲבִינוּ וְזֹאת אִמֵּנוּ וְזֹאת
אֲחֵינוּ וְזֹאת רֵבּוּתֵנוּ הַיּוֹשֵׁבִין בְּכַפָּאן כִּמּוֹ שְׂבִירָהּ הַקְדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא
בֵּיתוֹ שֶׁל אֲבֹתֵינוּ אֲבִינוּ בְּכֹל וְיִצְחָק מִבֶּל וְיַעֲקֹב כָּל כֵּן
יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלִימָה וְנֹאמֵר אָמֵן :

בְּמִיָּהם יִלְמְדוּ עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ זְכוּת שְׂתֵהֵא לְמִשְׁמֵרַת יְשׁוּלֹם
וְיִשָּׂא בְרִכָּה מֵאֵת יי וְיִצְדָּקָה מֵאֵלֵינוּ יִשְׁעֵנוּ וְנִמְצָא
חַן וְשִׂכָל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם *

פנהג כני פולחן

(לפני) הרחמן הוא יחילנו לאדם שכל
שבת ומנוחה לחי עולמים :
(לר"ה) הרחמן הוא יחפש עלינו את
החגש הזה לטובה ולברכה :
(ליום טוב) הרחמן הוא יחילנו ליומנו שכל
מגב :
(לפני) הרחמן הוא יקים לנו סנה דה
הנפלה :

הַרְחֵקֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֲבִי הַיָּלֵךְ
וְאִמֵּנוּ וְיִזְכֶּנוּ לְגִדְלוֹ
וְלַחֲנֻכּוֹ וְלַחֲכֻמוֹ מִיָּמֵם הַשְּׂמִינִי
וְחֵלְאֵה יִרְצֵנוּ דָמוֹ וְיִתֵּנוּ לָנוּ
אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ : הַרְחֵקֵנוּ הוּא
יְבָרֵךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּלָּה אֲשֶׁר
שֵׁשׁ לְעֵשׂוֹרֵת צִדִּיק בְּגִילָה
וְיִטְלֵם פִּעְלוֹ וְיִמְשַׁבְּרֵנוּ כְּפִיָּה
וְיִתְגַּדֵּל לְמַעַלְהָ לְפַעֲלָהּ
הַרְחֵקֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ בְּדֵ הַגִּמְלוֹ
לְשִׁמּוֹנֵה וְיִתֵּנוּ יָדֵינוּ וְלִבֵּנוּ
לְעַל אֲמוּנָה וְיִזְכֶּנוּ לְרֵאוֹת פְּנֵי
הַשִּׁבְעָה

הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִזְכֶּנוּ לִיְמוֹת
הַמִּשְׁעֵת וְלַחֵי הַעוֹלָם הַבָּא
בְּצִדִּיק מַצְחִיל יְשׁוּעוֹת מִלְּבֵי
יָמֵינוּ וְעֵשׂוֹר הַסֵּךְ לְמִשְׁחֵנוּ
לְבָנוֹ וְלִזְהָרֵנוּ בְּרִכָּה
לְהַיָּה עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִשְׁחֵנוּ
הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמֵר אָמֵן :

ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים
 עשר הוא חדש אדר ושללכ לבו
 ואתה ברחמיך הרבים הכרת את
 עצתו וקלקלת את מחשבתו
 והשבות לו נטולו בראשו וחלו אותו
 נאת בניו על העין וכשם שעשית עם
 אבותינו גם כן עשה עמנו יי אלהינו
 פלא ונסים בעת הזאת וגודה לשמך
 הגדול סלה:

ברחמיך הרבים שמדת להם בעת
 צרתם רבת את ריבם דגת את
 דינם נקמת את נקמתם מסרת
 גבורים ביד הלשים ורבים ביד טעשים
 זמטאים ביד טהורים ורשעים ביד
 צדיקים וזרים ביד עוטיקי תורהך ולך
 עשית שם גדול וקדוש בעולם ולעמך
 ישראל עשית תשועה גדולה ואחר
 כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את

היכלך וטחורו את מקדשך והרליקו
 ימים בהלל ובהודאה וכשם שעשית
 עמהם גם כן עשה עמנו יי אלהינו
 פלא ונסים בעת הזאת וגודה לשמך
 הגדול סלה:

על הכל יי אלהינו מודים קך ומברכים את שמך תמיד
 אלהי ישענו והנשם לנו מצרינו וגודה לך על נחלת אבותינו
 ועל מוזנורת שחננתנו כפחוב ואכלת ושבעת וברכת ארץ יי
 אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך ברוך אתה יי על
 הארץ ועל המזון:

חם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך
 ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך
 על הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו ועלינו אבינו
 זלכנו רענו זננו פרנסנו כלכלנו הרחינו הרוח לנו יי אלהינו
 מהרה מכל צרותינו ונא אל תצריבנו יי אלהינו ואל תביאנו
 יד מתנת בשב ודם ולא לידי הקואת אדם אלא לידך
 מפלאה הפתוחה והשבעה והטובה אשר לא נבוש ביצא
 ידה ולא נכלס לחיי העולם הבא כי בשם קדשך הגדול והקדוש
 הנורא בטחנו ויבא אליהו הנביא ומשיח בן דוד עבדך
 מהרה בימינו ויביאו לנו שמיעה טובה מארץ ברוך ואת

ברכת המזון

פירשות וכו' נברך אלהינו שאכלנו מאכלנו :

ועונין ברוך אלהינו שאכלנו משלנו ובטובו חיינו :

חונן ברוך אלהינו שאכלנו משלנו ובטובו הגדול חיינו ברוך הוא וברוך שמו :

ברוך משביע לרעבים ברוך הוא וברוך שמו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו בעבור שמו הגדול ובטובו יבחן בחסד וברחמים

נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו ויבחסדו הגדול יהיה

עמנו כי הוא אד זן ומפרנס ומכלכל את הפל ומכין מזון לכל

בריותיו ולכל מעשה ידיו אשר ברא באמונה פותח את ידיו

ומשביע לכל חי רצון ברוך אתה יי הן את הפל :

גודל לך יי אלהינו ונפארה מלכנו ונשבחך יוצרנו ונהדרך

מושיענו ונמליכך מלכנו מלך יחיד חי העולמים על

שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה

חיים ומזון ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו

מלכנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בשרנו ועל תורתך

שלמדתנו ועל חקי רצונך שהוצעתנו ועל חיים ומזון שאתה

זן ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל יום ובכל שעה ובכל הגע

על הגמים ועל הגבורה ועל התשועות ועל הטלחמות ועל הפורקן ועל

הפדות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה :

לפנים לחנוכה

בימי מתתיהו בן גוהנן כהן גדול בימי נרותיו האסתר בשושן הבירה

חשמונאי ובניו בשעטרה עליהם כשעמד עליהם הטן הרשע ובקש

מלכות יוז הרשעה לשכחם מתורתך להשמיר להרוג ולאבד את כל

ולהעבירם מחוקי רצונך ואתה היהודים מנער ועד זקן זרע ונשים

ברחמיך ביום

ברכת המזון

מטיב לנו הוא ייטיב עִמָּנוּ הוא גְּמֵלֵנוּ הוא גּוֹמְלֵנוּ הוא גּוֹמְלֵנוּ
הַחֲמִיוּ לְעַד חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים בְּרִכָּה רַחֲמָה וְהַצְלָחָה וְחַיִּים
שְׁלוֹם וְכָל טוֹב וְסִבְלָה טוֹב אֵל יַחְסְדֵנוּ אָבִינוּ אֲבֵי הַדְּחָמָן
הַחֲמָן הוּא יִסְלוֹף עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : הַחֲמָן יִתְבַּרַּךְ עַל
סֵא כְבוֹדוֹ : הַחֲמָן יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : הַחֲמָן
שִׁתְּבַח לְדוֹר וָדוֹר חַיִּים : הַחֲמָן יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נְצֻחִים :
הַחֲמָן יוֹלִיכֵנוּ קוֹסְמֵנוּת : הַחֲמָן יִצְלַח מַעֲשֵׂהוּת : הַחֲמָן
יִצְלַח סְפִידָה מְשִׁירָה : הַחֲמָן יִצְלַח מִכָּל פְּנֵי רֵעַ :
הַחֲמָן יִצְלַח מִרְפֵּה שֶׁל גְּהֵנָם : הַחֲמָן יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת
עַל צִוְאָתוֹ : הַחֲמָן יִטוֹב אַחֲרֵיהֶם מִרְאֵשֵׁיתוֹ : הַחֲמָן
יִצְדַּק יִצְדַּק הַדַּע סִגְרָבָנוּ : הַחֲמָן יִפְתָּנוּ בְּכְבוֹדוֹ : הַחֲמָן
יִזְהַר לָנוּ עוֹזר וְסוֹמֵךְ בְּכָל מְקוֹם : הַחֲמָן יִשְׁמׁוֹר צִוְאָתוֹ
זֵאת מַעֲשֵׂהוּ וְעַד שְׁלוֹם : הַחֲמָן יִבְרַךְ אֶת הַבַּיִת הַזֶּה
וְהַשְּׁלָחַן הַזֶּה וְהַנְּחֵמָה שְׂאֵבֵנוּ אֱלֹהֵינוּ : הַחֲמָן יִבְרַךְ אֶת
לְאֹהֵינוּ וְאֶתְנוּ מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁבִרְךְ אֶת אֲבוֹתֵינוּ
בְּרַחֲמֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מְבַל כָּל כֵּן יִבְרַךְ אֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד
בְּרַחֲמֵהּ שְׁלֵמוֹת וְנֹאמַר אָמֵן : הַחֲמָן יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ
נְבִיאָה וְקוֹר לְטוֹב וְיִלְמְדֵנוּ לְקַח טוֹב וְיִפְתַּח לָנוּ אֶת אֲצִילוֹת
שׁוֹב : הַחֲמָן יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאֲדָבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ לְבַלְתִּי נִחְמָנוּ :
הַחֲמָן יִנְחֵלֵנוּ עוֹלָם שְׁפָלוּ שְׁבַת מַנְחֵה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים : מִיָּה
הַחֲמָן יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה : בִּישׁ הַחֲמָן
יִתְעוֹרְרֵנוּ לְטוֹבָה וְלִרְגֵלִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקִרְאָתוֹ לְשְׁלוֹם :
בּוֹת הַחֲמָן הוּא יִקַּם אֶת סִבְתֵּי הַיּוֹד הַטְּפִלָּה :

הַחֲמָן

בית המזון

על פי שאכלנו ושתינו חרבן ביתך. הבית הגדול והקדוש לא
שכחנו אל תשכחנו לנצח ואל תעזבנו לארך ימים:

בשבת

נחמנו יי אלהינו. בציון עירך ברכה
ושמחנו בבנין בית בחירתך ומלכות
בית דוד משיחך במהרה תחזירנה
למקומה:

רצה והחליצנו יי אלהינו בכל
מצותיך ובמצות יום השביעי

השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום
זה גדול וקדוש הוא מלפניך לשבות

בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך.

כי מצוה נתת לנו יי אלהינו ואל תהא
עלינו צרה ורעב ויגון ואנחה ביום

פנוחתנו כי אמר דוד הניח יי אלהי
ישראל לעמו וישכון ירושלים עד

לעולם. וגאמה שם אצטיח קצין לדוד
עדכתי גר למשיות. ותמלוך עלינו

אתה לברך והושיענו למען שפך
כי אתה הוא בעל הישועות ובעל

הגתמורת ושמחנו בתוכה ונראה
בנחמתה ובבנינה. ברוך אתה יי מנחם עמו ישראל בבנין ירושלים אמן:

ונתן ירושלים עיר הקדש בלחרה בימינו. ברוך אתה יי
בונה ברחמים בנין ירושלים אמן:

בביתנו במהרה בימינו ויבא גואל ויגאלנו ותבנה עיר ציון
ותבון העבודה בירושלים:

בבית אלהי יי אלהינו מלך העולם אלהי אברהם יתברך לעול
הוא אבינו מלכנו מחסנו אדירנו בראנו גואלנו ויצרנו קדושנו

קדוש יעקב רוענו רועה ישראל רועה נאמן במלך הטוב
והמטיב לכל אל שפכל יום ויום עטנו הוא המטיב לנו הוא

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא
יגיע יראה וירצה וישמע
ויפקד ויושר וזכרנו וזכרון אבותינו
זכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן
דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך לפלטה לטובה לחן ולחסד
ולרחמי ולפצון ביום ראש החדש הזה
ביום חג המצות הזה
ביום חג השבועות הזה
ביום תבואת הארץ
ביום חג המנוחה הזה
ביום שמיני חג העצרת הזה

זכרנו יי אלהינו בן לטובה לפקדנו
בן לברכה והושיענו בן לחיים
שבים ברבר ישועה ורחמים חום
זחננו זרחם עלינו והושיענו כי אליך
עזיבו כי אל מלך תצות ורחום אתה:

מנחם עמו ישראל בבנין ירושלים אמן:

ונתן ירושלים עיר הקדש בלחרה בימינו. ברוך אתה יי
בונה ברחמים בנין ירושלים אמן:

בביתנו במהרה בימינו ויבא גואל ויגאלנו ותבנה עיר ציון
ותבון העבודה בירושלים:

בבית אלהי יי אלהינו מלך העולם אלהי אברהם יתברך לעול
הוא אבינו מלכנו מחסנו אדירנו בראנו גואלנו ויצרנו קדושנו

קדוש יעקב רוענו רועה ישראל רועה נאמן במלך הטוב
והמטיב לכל אל שפכל יום ויום עטנו הוא המטיב לנו הוא

מנחם עמו ישראל בבנין ירושלים אמן:

ונתן ירושלים עיר הקדש בלחרה בימינו. ברוך אתה יי
בונה ברחמים בנין ירושלים אמן:

בביתנו במהרה בימינו ויבא גואל ויגאלנו ותבנה עיר ציון
ותבון העבודה בירושלים:

בבית אלהי יי אלהינו מלך העולם אלהי אברהם יתברך לעול
הוא אבינו מלכנו מחסנו אדירנו בראנו גואלנו ויצרנו קדושנו

קדוש יעקב רוענו רועה ישראל רועה נאמן במלך הטוב
והמטיב לכל אל שפכל יום ויום עטנו הוא המטיב לנו הוא

מנחם עמו ישראל בבנין ירושלים אמן:

ונתן ירושלים עיר הקדש בלחרה בימינו. ברוך אתה יי
בונה ברחמים בנין ירושלים אמן:

סדר ברכת המזון

בא

כאנהג ק"ק ספרדים

בְּבִרְכָה אַתָּה יי' כָּכָל עֵת תִּמְיֵד תְּהַלְתּוּ בְּפִי : סוּף דְּבַר הַכֹּל
נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאַתָּה מְצוֹתֶיךָ שְׁמוֹר כִּי זֶה
כָּל הָאָדָם : וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלַחן אֲשֶׁר לִפְנֵי יי' : בְּרִשׁוֹת וְכו'
נִבְרַךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ :

וְעוֹנֵינוּ בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוָבוֹ חַיֵּינוּ :

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָמֵי עַד בְּרוּךְ זְכוּר :
אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא מִפְעֻשֵׁינוּ
הַמְּפַרְנְסֵנוּ וְלֹא מִצְדָּקוֹתֵינוּ הַמְּעַדִּיף טוֹבוֹ עֲלֵינוּ
זֶן אוֹתָנוּ וְאַתָּה הָעוֹלָם כָּלוֹ בְטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרִיּוֹחַ וּבְרַחֲמִים
וּתְזַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד : וּטְוָבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד
אֶת חֶסֶד לָנוּ וְאַל יִחַסֵּר לָנוּ מְזוֹן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעַד : כִּי הוּא
וּמְפַרְנֵם לְכָל : וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל וְהִתְקִין מַחְיֵה וּמְזוֹן לְכָל
רִיזוֹתֶיךָ אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּבְחֵי חֶסְדָּיו : כְּאָמוֹר פּוֹתַח אֶת
יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן בְּרַנֵּךְ אַתָּה יי' הַזֶּן אֶת הַכֹּל :

ז"ד סתחיל כאן
בְּרוּךְ

ל אֶרְצֵנוּ וְעַל נַחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ נִוְדָה לָךְ יי' אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁנַּחֲלַת
לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה וּמַיִם
מְזוֹן עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְרִיָתָנוּ מִבֵּית עַבְדֶּיךָ עַל
רִיבֶיךָ שֶׁחַתַּמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ וְזוּל תוֹרָתֶךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ וְעַל חֻקֵּי
צִוְיֶיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים וּמְזוֹן שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפַרְנֵם אוֹרְתָנוּ
הַנְּסִים וְעַל הַפּוֹרְקָן וְעַל הַגְּבוּרָה וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל
הַנְּחִמָּה שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם כּוּמֵן הַזֶּה :

לחנוכה לפורים

מי שתתירה בן יוחנן כהן גדול בימי חרדכי ואסתר בשושן הבירה
חשמונאי ז 6 ו א כשעמר

ברכת המזון

הַרְחֵם יְבָרֵךְ (פְּלוֹנִי) הַנֶּעַר הַזֶּה וְאֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְיִזְכְּרֵה
 לְחַנּוּכּוֹ וּלְחֻכְמוֹ מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַלָּאָה יִרְצֶה דָּמוֹ וַיְהִי אֱלֹהֵיו
 עִמּוֹ: הַרְחֵם יְבָרֵךְ הַנֶּעַר הַזֶּה הַנְּמוּל לְשִׁמּוֹנָה וַיְהִי יָדָיו
 אֲמוּנָה וְיִזְכְּרֵה לְרֵאוֹת פָּנָיו שׁוֹכֵן מֵעֻנָּה: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
 בְּשָׁנָה: הַרְחֵם יְבָרֵךְ הַמְּוָהֵל הַמָּל בְּשֵׁר עֲרֵלָה אֲשֶׁר מִל
 וּפְרָע וּמִצֵּץ דָּמִי מוֹלָה: כִּי מִי יֵרָא וְחָרַד עֲבוּדָתוֹ פְּטוּלָה
 אִם שְׁלֹשׁ יָהּ לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ: הַרְחֵם יְבָרֵךְ בְּעֲלֵי בְרִית מוֹלָה:
 אֲשֶׁר שָׁשׁוּ לַעֲשׂוֹת צְדָק בְּנִיקָה: וַיִּתְּנֵם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה שׁוֹכֵן
 בְּשָׁמַי מַעְלָה: הַרְחֵם יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ תָּמִים בְּזִכּוֹת חֲתַנְנוּ
 הַנְּמוּל בְּדָמִים וַיִּקְבֹּץ מִתּוֹךְ לְאֻמִּים עֵם מַפְזֹר וּמַפְזָר
 בֵּין הָעַמִּים: הַרְחֵם אֲשֶׁר חָנַן הַיָּלֵד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ הוּא
 יִגַּן עָלָיו מִמְרוֹמוֹ וּבְשָׁלוֹם יָבֹא אֶל מְקוֹמוֹ כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה
 לְשִׁמוֹ וַיִּקְרָא בְּיִשְׂרָאֵל שְׁמוֹ: הַרְחֵם הוּא פְּקוּד יִפְקְדֵהוּ
 בְּחַמִּים לְדַבְּנֵיסוּ בְּרַת אֲבוּמִים יַעֲבֹדוּהוּ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 לוֹ לְאֻמִּים: הַרְחֵם רַבּוֹת שָׁנִים יַחֲיֵהוּ וְצַדִּיק לְרַגְלָיו יִקְרָאֵהוּ:
 וּבְנַחֲמַת צִיּוֹן יִרְאֵהוּ: וְאֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם יְבָרְכֵהוּ: הַרְחֵם
 יְבָרֵךְ הַנֶּעַר הַזֶּה הַנְּמוּל וְכָל חֲבוּרָתוֹ יִשְׂמַח אָבִיו וְהַתַּגֵּל
 יִזְכְּרוּ הַמְּסֻבִּין בְּסִעּוּדָתוֹ בְּנֵי בָנִים לְהִרְאוֹתוֹ וַיֵּשׁ
 תְּקוּרָה לְאַחֲרֵיתוֹ: הַרְחֵם מִתְּרָה יִזְכֹּר וְאֶת מְצוּתוֹ בְּה
 יִמְדָה אִיּוֹמָתֵי וְרַחוּם יַעֲזֹר עַל עַדְתּוֹ קִהְלֵי יִקְבֹּץ בְּחַמְלָתוֹ
 הַרְחֵם יִשִּׁים עָלֵינוּ וּבִינֵינוּ בְּרַכָּה וְחַיִּים וְרַפּוּאָה וְשָׁלוֹם
 מִשְׁמֵרֵת שָׁלוֹם מִגְדוּל יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ נַעֲשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁחָתוֹ
 לְרוֹד וְלִדְרֵעוֹ עַד עוֹלָם: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמֵּן:

אבליכה

ברכת המזון

כב

לשבת

רצה והחליצנו ה' אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה בי יום זה גדול וקדוש הוא טלפניך נשבות בו וננות בו כמצות רצונך ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתינו והראנו בנחמת ציון בטהרה בימינו כי אתה הוא בעל הנחמות ואף על פי שאכלנו ושתינו חרבן ביריך הגדול והקדוש לא שכחנו אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל גדול וקדוש אתה ותבנה ירושלים עירך בטהרה בימינו :

לר' ח' ימים טובים אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עקרך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה למנוחת לחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום ראש החדש הזה :

(פסח) ביום חג המצות הזה :
(שבועות) ביום חג השבועות הזה :
(ראש השנה) ביום הזכרון הזה :
(מכות) ביום חג הסכות הזה :
(ש'ע) ביום שמיני חג העצרת הזה :
לרחם בו עלינו ולהושיענו • זכרנו • אלהינו בו לטובה • ופקדנו בו לברכה • והושיענו בו לחיים • בדבר ישועה ורחמים חום וחננו ורחם עלינו והושיענו • איד עינינו בי א' (מלך) חנון ורחום אתה : ותבנה ירושלים עירך בטהרה בימינו :

ברוך אתה יי בונה ברחמי ירושלים אמן :
בחינו ובחיי כל קהל בית ישראל תבנה עיר ציון ברה :
ותכון עבודת הקדש בירושלם וארמון על משפני יושב בקרוב כבראשונה • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם לעד האל אבינו מלפני אירנו בוראנו גואלנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא מטיב לנו הוא הטוב לנו הוא ייטיב לנו הוא גומלנו הוא גמלנו הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים וריוח והצלחה וכל טוב : הרחמן הוא ישתבח עלי כבודו • הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ : הרחמן הוא ישתבח בנו

לומר 1 : 2 6

ברכת המזון

כשעמך עליהם המן הרשע בקש
 להשמיד להרוג ולאבד • את כל
 היהודים טנער ועד זקן שף וגשים
 ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים
 עשר הוא הרש אדר ושלל לבנו •
 ואתה ברחמיך הרבים הפחת את
 עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות
 לו גטולו בראשו ותלו אותו ואת
 בניו על הצץ : ועשית עמהם נסים
 ונפלאות ונורה לשטן הגדול סלה :

חשמונאי ובניו כשעמדה עליהם
 מלכות יון על עמך ישראל לשכחם
 תורתך ולהעבירם טחקי רצונך •
 ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם
 בעת צרתם • רבת את ריבם • רנת
 את דיגשי • נקמת את נקמתם • טסרת
 גבורים ביד הלשים • ורבים ביד
 מעטים • ורשעים ביד צדיקים •
 ומטאים ביד טהורים • וזדים ביד
 עוסקי תורתך • ולך עשית שם גדול
 וקדוש בעולמך • ולפניך ישראל עשית

תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה •
 ואת היכלך • וטהרו את מקדשך •
 וחדליקו גדות החצרות קדשך •
 וקבעו שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה
 ועשית עמהם נסים ונפלאות ונורה
 לשטן הגדול סלה :

ועל הכל יי אלהינו אנו מזרים לך ומברכין את שמך באמנו
 ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר
 נתן לך ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון :

רחם יי אלהינו על ישראל עמך • ועל ירושלים עירך • ועל
 דת ציון משכן כבודך ועל היכלך ועל מעונך ועל דבירך
 ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עלי אבותי הענו וזנבנו
 פרנטנו כלכלנו הרוסנו הרנוח לנו מהרה מפל צהורינו
 ואל תצריכנו יי אלהינו לדי מתנורת בשר ודם ולא לדי
 הלואתם שמתנורתם מעוטה וחרפתם מחיבה • אלא לידך
 השלמה והפתותה שלא נבוש בעולם היה ולא נבלם לעולם
 הבא ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה
 בימינו :

בְּרָכָה : מִה שְׁאֵכְלָנוּ יִהְיֶה
 שְׁבֻעָה : וְמִה שְׁשִׁירָנוּ יִהְיֶה
 רְפוּאָה : וְמִה שְׁהוֹתָנוּ יִהְיֶה
 בְּרָכָה : כְּדִכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם
 אֲכָלוּ וַיִּזְתִּירוּ פֶּדֶר שִׁי :

הַטָּא וְהַדְהַר עֵזֶן מַעֲתָה וְעַד
 רוּכִים אַתֶּם לִי עוֹשֶׂה שָׁמַיִם
 עוֹלָם : : עוֹשֶׂה

אֶרֶץ : בְּרִנָּה הַגֵּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי וְהִיא יִי מִבְּטָחוֹ : יִי עוֹז
 לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו : הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

מצאתי בחפלה כנהג שפרד שנשחל פילה בשנת אחר המיוט ברונים אתם אומרים זה
 שַׁבָּת וּמִילָה : שֵׁם דָּר מְעוֹנָה : חֶלֶק לְשִׁבְעָה : וְגַם לְשִׁמוֹנָה :
 זֹתִיּוֹת שַׁבָּת : מִצּוֹת שְׁלֹשָׁה : נִכְתָּב בָּהֶם אֹתוֹ : לְאִמָּה קְדוּשָׁה :
 שַׁבָּת רֵאשׁוֹנָה : וּבְרִירַת חֲדָשֵׁי : וְהָיוּ תְּפִילִין : לְרֵאשׁ
 מְצָנָה : שְׁנֵי מִצּוֹת כְּעַמּוּדִים שְׁנֵיהֶם : זֹאת הַחֲמָה :
 וְזֹאת הַלְּבָנָה : שַׁבָּת

ברכת המזון

לחור הורים : הרחמן הוא קרן לעמו ירים : הרחמן הוא
 יתפאר בני לנצח נצחים : הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד
 ולא יבבוני בהתגר ולא באיסור בנחת ולא בצער : הרחמן
 הוא יתן שלום בינינו : הרחמן הוא ישלח ברכה והצלחה
 בכל מעשי ידינו : הרחמן הוא יצלינו את דרכינו :
 הרחמן הוא ישבור עול גלות מהרה מעל צוארנו : הרחמן
 הוא יוליכנו קוממיות לארצנו : הרחמן הוא ירפאנו רפואה
 שלימה : הרחמן הוא יפתח לנו את ירי הרחבה : הרחמן
 הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו
 אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל בן יברך את
 כולנו יחד ברכה שלימה וכן יהי רצון ונאמר אמן :

הרחמן הוא יפרוש עלינו סוכת שלומו : הרחמן הוא
 יטע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה יראתו על פנינו לבלתי נחטא :
 הרחמן הוא יחיינו ויזמין

ברכת אודה

ויקרבונו לימות המשיח ולבניין
 בית המקדש ולחיי העולם
 הבא (מגדל) (במול) מגדיל
 ישועות מלכו ועושה חסד
 למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם
 בפיריכם רשו והעבנו ודורשי
 לא יחסרו כל טוב : נער
 היותי גם זקנתי ולא ראיתי
 צדיק נעת זרעו מבקש לחם :
 כל היום וזמן ומלוד זרעו

הרחמן הוא יברך את השלחן
 הזה שאכלנו עליו ויסדר בו
 כל מעדני ועולם ויהיה פשלחנו
 של אברהם כל דעב ממנו
 יאכל וכל צמא ממנו ישתה :
 הרחמן הוא יברך ויעל הבית
 הזה ובעל הסעודה הזאת
 הוא ובניו ואשתו וכל אשר
 לו בבנים שלא ימותו ובנכסים
 שלא יתמו לא יבוש בעולם

לברכה

כשהבן אין לו אב כשנין אלהינו וכו' בנוסח הלוי

להינו ואלהי אבותינו קיים ארץ הילד הזה לאמו ולקרוביו
ולכל משפחתו ויקרא שמו (אל ני)

ומכנין אותו בשם אביו

תה הוא יי אלהינו אלהי כל פשר אבי יתומים תהיה לו לאב
זוא יהיה קר לבן ותהא בניסתו לברית לכפרה ולמנוחה
נפש אביו ולנחמה ולמשיב נפש לאמו ולכל קרוביו
תענג נפש האב בגן ערן ביוצא חלציו ודאם בעולם הזה
פרי בטנה ויתקים בו מקרא שכתוב ואעבר עליך ואראך
מסבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי : ונאמר זכר וכו'

וזאת הברכה אומר אותה הסנדק

יך אתה יי אלהינו מלך דיעולם אשר קדשנו במצותיו
ונצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו :

יש אפרים שכהבן אין לו אב או אם המוהל למקום אלהינו מתחיל זה הנוסח

שתלח אסותא דחיי ורחמי מן גרם מרא דשמיא לאפאתית
דיא הדין ויתקרא שמיא (פלוגי) ויתסי כמו דאתסיא סיא דמרה
די משה רבינו ע"ה במדבר וכמיא דיריחו על ידי אשעפן
נסי בעגלא ובזמן קריבאמור ואעבר עליך ואראך : וגו'

דיני פרוץ הבן

צות עשה לפדות כל איש יחראל בנו שהוא צפור לאמו מישראלית - מיום שלשים ומעלה
בחמשה שלשים - ואם פדאו קודם ימינו פדו : ומכאן ואילך מוצר גלוי בעשה - יש
ארים שחמשה שלשים בטרך שני זסוכים ריינ' יש שבהם ששה ארבעה עשר - או ארבעה מרק
ש - או א' פליס' א' מאיטליאה בקירוב - (פסקי מהרא"י סימן מ"ח) וכן כגז סארידל ושכן מסיק
ג"כ - אלא חמשה שלשים נוסף לכסן בכסף - או בשוה כסף מכל דבר שירצה - חוץ מקרקעות
עבדים - ושטרות : ואם פדאו בהם אינו פדוי :

האב

לקט המדפנים

ינים מנהגים רפואות ובקיאיות בדבר המילה מלוקטים טסה שנטצא
 סוף ס' סוד ה' הגרפס קודם לזה בעיר אמשטדאם והועתקו אוהב מלשון
 שכניו ללשונינו הקדש מהניה מחם בלי העתיקם רברים נמצאו בכתובים
 וך ספר שרביש הזהבילכן אם קורא תראה כי מעט המה בערך הקצוני
 ס' שלמים לא כן ימים כי מה שמכוסה כאן גלוי שם והן חסר למען
 אין יתר כפל ענין במאומות שונות :

ואי לך תחילה סדר בתפילה

יום שיש מילה בבת' אומרים באותו בה' כ יוצר של מילה ואם היא ביום
 התענית אומרים מלחה לברית מילה קודם הפזמון הכל כמו
 גרפס במחזורים ואש מילה ונישואין באיזה שבת אומרים יוצר וזולת
 נישואין ואופן למילה ואם מילה באיזה מן השבתות שבין פסח לעצרת
 יש בכל אותן השבתות יצר מיוחד כפי מנהג קצת קהלות גרחה אורע
 יוצר ואומרי יוצר ואופן למילה ואם יארע כאחר שבת ר' ה נישואין ומילה
 ומרים יוצר וזולת לנישואין אופן לר' ה ובסוף הזולת אומרים חרוזה
 חרוזה למילה ואם יהיה מילה בשבת א' מארבע פרשיות אומרים אופן
 מילה ואם הוא ג' כ' ה אומרים אופן לר' ה ובסוף הזולת מוסיפין חרוזה
 חרוזה של מילה ואם יארע מילה ונישואין בשבת הגדול אומרים יוצר
 נישואין אופן למילה וכל שאר השייך לשבת הגדול ואם יהיה מילה בשב'
 הפסקה או בימי הפסח אומרים אופן למילה וזה שאר השייך ליומו •

אב • בשבת שלפני ר' ה בפולין יוצר וזולת לאותו שבת ואופן
 למילה :

משחל מילה ביו' ט מלין אחר כל התפלה ואם בר' ה וביום הכיפורי אחר
 הפטרת יוצר ואם בתשעה באב אחר הקינות זאם בפורים קודם
 קריאת המגילה :

איזה דינים לענין שבת

חוץ לזמנה אינה רוחה שבת ולכן בכל פעם שיארע לחזור ולמול
 איזדילר שלא נימול כראוי אין עושין בשבת וכן מי שנולד מהול

ה' 7 ז א שצדיק

והאלף סדרה הפדיון • בתר בו בת המוציא

האב

הכהן

האב

ברוך

ואם

מיומי ליה לזכור קמיה כהן • ומודיע ליה שהוא זכור כטר רחס חמו הישראלית • ומאפי כסף או סוה כסף חמשה סלעים • ומניח לפני הכהן ואומר לכהן • אשפי פלונית הישראלית ילדה לי בן זה הזכור והכני כומנו לך • סוף חזמו במאי בעית טפי • כנך ככורך או בחמש סלעים דמחייב ליתן לי כפדיון כנך ככורך זה • אומר בעימלו כנכן ככוריה • והולך חמשה סלעים כפדיונו כמחויבא ביה • וכהדי סכומן האז לכהן הפדיון • מנך בקול רם •

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון זבן • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה •

יש יין בעיר מנך כהן על היין מיד אחר הפדיון • (מהרי"ל) וכן ראוי לנהוג כדי לפדיוני מלמא • ואח"כ אוכלין וסומין שמחים זמורי לכ • סדר ק"ק איטליאני

זה הבן בכור הוא והקב"ה צוה לפדותו שנאמר ופדויו מבין חדש תפדה בערבך כסף חמשת שקלים בשקל זה קדש עשרים גרה הוא • כשהיית במעי אמה הית ברשות אביך שבשמים וברשות אביך ואמה עכשיו אתה ברשותי שאני כהן ואביך ואמה מבקשים לפדותך שאתה בכור מקדש שכן כתוב וידבר יי א משה לאמר • קדש ליצבל בכור פטר כל רחס בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא • והרי החפצים הללו יבטלו תחתיה לפדיונה שאתה בכור והחפצים הללו ינתנו במתנה לבעליהם ואם פדיתך פדיון וכראוי הרי אתה פדוי • ואם לא הרי אתה פדוי כתורה וכהלכה וכבקי שבישראל • כהן אתה וכו'

ואמר הבן לאבי הבן
יהי רצון מלפני אלהינו שבשמים שכמו שזמית לפדיון הבן כך תזכה לקיים כל מצות שבתורה •

אם אדם מודה את עצמו יאמר
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לעשות הבכור •

להחליפם באחרים חסשוים על צד היותר טוב או יותר רחבים בנקב שלהם
או באופן אחר ידאגו לדעת המזהל הנקיא שעל פיו צריך להתנהג לעשות
כל המצטרך לך בדברים שנוגעים לתגלול שבת כי חמירא סכנהא :
וסדר תרופת מכת המילה כך היא :

עושים הרטיות אנהם מרשמים מכלאי בגדי פשרן מהם מנוקבים
באמצעיותם ונתתם בלתי מנוקבים בלולים בשמן זית וזהו
המילה קשימין על המילה שנים מהם מנוקבים באופן שיצא ראש האבר
דרך הנקב ואחר בלתי מנוקב שיכפה ראש האבר ואח"כ שכורפים התינוק
בסודרים כפנהג צריך להדיקו חישב בין ירכורתיו כדי שלא יבלו הרטיות
מהפילה ושעה א' בקירוב אחר המילה מרחיצין הילד באמפטי כנ"ל :

ם אירע שעשה מחץ במילה בפניו או בצפורן רפואתה שישים עליה
סמרטוטים בלולי בשמן עשוי מחלטון ביצה שהוא דבר ברק וטנוס'
צל כל הרופאי על כל גפנות אשר נטת חרב וספין האטג' צריך לזהר זאת
זפעם שלא לעשות לילד הרחיצה באמפטי כאשר אמרנו עד יתרפא הנגע
צריך להסיר הרטיות ולראות שנים שלשה פעמים בכל עמם שלא יבא
תקלה בדרך :

אם לא יזו סבת שתהיה או לסיבת הקור או מכה או הידוק יותר טראי
ענתה המילה רפואתה לכתוש עלין של כרפס ולבלול אותם בשמן
זית ומשימין על המיל ואם באולי נתלהב האבר הרבה פשימין עליה בלבד
הסמרטוטים מנוקבי בלולים בשמן זית ואם לא ימצא שמן זית משתמשי
במקומו פאותו של הלפון ביצה טעורה ככרפס כאמור או במקום הכרפס
עלין הפנימיים של עשב בקראת פלאנטאג'יני וגם יועיל לזה שמן אחר
עשוי מפרחים בקראים נק"י :

וכדי שתדע אופן עשיית שמן של חלטון ביצה הא לך הלימוד לעשייתו
צריך לבל בשל פנים כמה וכמה בצ"י כפי הצורך עד שישקו קשים ושוברים
אותם ליקח מהם החלפונים ומשימים אותם בכלי על האש בחום
אמצעי באופן שיתנגמו מן הלחות שבהם וללא ישרפו ויתייבשו ואחר כך
זורכים אותם החלטוני תוך חתיפת בגד פשתן ומהדקים אותם היטב בבית
הבד ומהם יצא השמן ושומנים אורלו לפת הצורך :

אם ימצא ילד שמן עד מאד באופן שכמעט אי אפשר להבחין אם הוא
מהול או לאו צריך לעשות שיחקשה האבר שאז בקל אפשר להפחין
או ישתדל לצנות העור בכת אחורנית כדי שאפיל לחפות רוב העטרה ויהיה
די בזה ואז כל ענה שיעברו הימים פהתגדל הילד העמדה האלכת ונראת

ברית ה'

שצריך להציק כצטנו דם ברית אין עושין בשבת זאק ועור יש ליוהר שלא
לעשות מילה שחוף לזמנה פיוס כרי שלא יכואו כשביל זה לידי חילול
שבת לסיבת צער וכאב הילד כדכתיב ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים :

תורה למוהל

בכל פעם שחוזרים לטול את הילד בשביל שלא יטול כראוי צריך גם
לחזור ולכתוב בל ברכות המילה גם ברכת אשר קדש ידיו מבטן עו
כורת הברית :

כל מוהל שכהו עיניו מראות באופן שלא יראה כי אם בכתו עיניו לא
יטול עוד שלא יסתכן הילד על ידו וכמו כן אם נשלו איזה חול
שמביא חולשה בידיו והם מודעזעים לא יטול ולכן יחמם היטב ידיו ונו
האש אם הזמן הוא קצר כדי לעשות המילה באמון יד ולא יסתכן הילד
חס ושלום :

כשמהדקים הילד אחר המילה תוך בגדים כשתלויים או במשיכו כפי
הטנה צריך ליוהר שיהיו ידי הילד רחוק מהמילה כדי שלא
יתחכך בידים ויבא לידי סכנה וכן צריך ליוהר שלא ישארו חושים
בסמרטוטים שמימיים על המילה דילמא יאונה שיתגלע חוט אחר בנק
הגיד ויעשה ח"ו הילד כרות שפכה וכמצשה שהיה והסדרק יהיה זהיר וזרי
להחזיק היטב ברכי הילד רחבם זו מזו עד גמר המילה כדי שבטבילו לא
יארע שום תקלה למוהל ותתקלקל המילה ח"ו :

מנהג פשיט בהרבה קהלות שמיום הולד הילד ועד יום המילה עושין ל
אמבטי של מים חמים בכל יום בתערובת בו מיני עשבים הנותנים
בת ושריחם טוב ונעים כי עם זה יותר נקל עשיית המילה ואחר האמבט
סכיץ כל גופו בשמן זית (וכמו שבושחים רטיוות או יהיו סמרטוטים גם
הז באותו שמן זית טיכניים לתדופת המילה) וצריך ליוהר שיהיה
המילה לא יסירו אותם הסמרטוטי שצריך לעטות כאשר נבאו עד שיפיר
מעצמם כי ידוע אז בודאי שנתרפא הילד מן המילה וכדי שלא יבא נכס
צער לילד בהסיר אותם בחזקה אם לא שיוולד ספק ברעת המוהל אולי לא
עשה פריעה כתיקונה או שעברו יותר משני ימים אחר המילה ולא נפל
טאליהם שאז צריך להסירם ולשום אתרים תחתיהם אי נמי שנראה לעי
שהעמרה גשתנית בצבץ שחור ופרוסה לו שטמנו יודע היות הדבר נשבי
שהסמרטוטים הם מהודקים ביותר וכמעט מתנקים העמרה בשביל שעש
ברחם נקב קטן או לא יזו קבא אחרת כי אז בלי עקוב צריך להסירם
ולהחליפם

מוגלא רבה ואחר זה נתרפא למראה עינים תוך שלשה ימים על ידי
 רשות משמן זית וכרפס אחר שבעה ימים אחריו חזר האבר יותר גפוח
 ממה שהיה בראשונה בהוספת סכנה שעמתם נקב האבר ולא היה יכול
 להשתין מים כלל וזראות המזהל המעשו ביש לא ירע מאין בא ינא זאת
 הרעה חולה הרבה בעצה עם מוהלים אחרים ואין א' מהם היה יורע למצוא
 העילה בראותם שהמילק והפריעה נעשו כשורה וכתקונת סוף דבר הרבו
 לברוק לראות בעינא פקיהא עד שמיצאו סביב העטרה חוט אחד כל כך
 הדוק וטכוסה בנפיתת העטרה נתפרד בין המרששים שכמעט לא היה
 נראה לעין ומזה בא כל אותה הצרה והסכנה ובהסיר אחר כך אותו החוט
 להט להט נעשתה הרפואה הנל משמן זית וכרפס בלי שישימו על המילה
 שום סמרטוט ובעשרה ימים חזר האבר לאיתנו בלי שום גופח ונרפא הנגע
 בזמן ששה חדשים :

שוב מעשה היה ברבי עקיבא משפא ייר שבאה מילה לידו וראה נגע
 הצרעת מחובר מלמעלה לעור הפריעה והוא חתך את הערלת
 וחתך אה"כ העור לצורך ואחר כל זה עשה הפריעה כהונן וכשורה וזאת
 הזהרה למוהל שלפעמים יארע הדבר לראות מראה צרעת לבנה כשלג
 תחת עור המילה ודבר זה לא יעכב לעשותה ויעשה כאמור :

עור היה מעשה בילד אחד נוטה להיור ממהול והיה לו העור חופת
 העטרה וממנו יציים מרולרלים כמו הרבה עורות קטנים והמוהל
 חתך אותו העור עם כל המרולרל ממנו ועשה אח"כ המילה כתקונה :

עור מעשה היה בילד שחשבו אותו למהול והיה האבר כל כך מלוכלך
 בדם ניהות כי היה אדום הרבה באופן שכפי דעת מוהל אחד בקי
 שהראוהו לו אמר שעדיין לא נגמרה היטב עשייתו וצריך למולו אחר זמן
 שיבלע בו דמן האמנם אחרי עשיית בריקה אחר בריקה מצאו וראו שהיה
 ערו ולא מהול ואחר זה לקחו קרום שעל הכרס שקורין בלעז רישק יילו
 או טובינ'טו סאיל מסורס בלול בשמן זית ושטף אצלו על ראש הגיד שבעה
 ימים כי היה לו כאב בנפיעה בגיד וכיוצא השמיני נתקשה העור ועשו לו
 המילה אמנם באיזה מעט מורח כי הצרלה היתה קטנה ונמעה לא היה לה

בית אחיזה :

מעשה באחד שכפי סברת כל המוהלים נחשב למהול כי כל העטרה
 היתה נראית מגולה ואמרו שלא היה צריך כי אכלה הטיף ממנו
 דם ברת האמנם אחרי שבדקו הדבר בעצג כמה מוהלים בקיאים וחכמי
 ישראל מצאו שיהיה לו ערלה נוסתרת שהיתה מתגדלת לגמטה על הבשו
 ומתדלת

ברית ה'

אבל צריך לשום עליה שנים או שלשה רשיות או סמרטוטים מנוקבים כדי
שעל ידם תמיד הולכת ומתגלית העטרה :

שלה אחר מזהל בקיא ומומחה מעיר קוסטאנטינא שלא טוב לשום על
המילה רמיה בשמן מסני הלחלוחית שבו יען טוב הדבר לקח
דברים המייבשים ולכן הוא למד דעה סגולה אחת והיא זאת תקח עלי הדם
ופרחו דימונים שיהיו יבשים באופן שתוכל לכתוש אותם במכתש כל א'
מהם לבדו ותעביר אותם בנפה דקה מן הדקה ותקח שני חלקים הדם
וחלק א' מפרחים הנ' ותערבם יחד ומוזה האבק תשים על המילה עד
שתחפה את העטרה ובמהרה תרפא וגם תוכל לעשות במקומה תרופה
אחרת כך תקח שלשה חלקים מין שרף של אילן שקוראי אותו דם תנין
וחלק אחד עלי הדם ותעשה אבק בג'ל :

רפואת אחרת הם דברים ברזקי ומניקים המעמידים דם מילה או איזה
דם שיהיה מחפת חתיכת סכין או ברזל

חתיכת בגד פשתן ושרפת אורתו באש עד שיהיה גחלת ואח"כ תכנה
אתו בשמן זית יתשים ממנו על טקוב שיצא וזה אחר שנתחמם
בכרי שלא יהיה היד סולדת בו :

קח
לפי
המורה

ועוד אחרת תשרוף זכרות של שור והעשה ממנו אבק ותשים על
מקום הדם :

ועוד אחרת תשרוף חתיכה של לחם וחתיכת לבנים שעושים מהם
הקובעים וקח עמהם עלי הדם יבשים ותכתוש הכל יחד במפרש
עד אשר דק לעפר וירפא בוזאי המילה וכל מיני טחף :

זאת ועוד תקח ארנבת אחת חיה ותשים תוך כלי המחזיק אותה ותכסה
אותה בחומץ טוב וחניחנה שם עד שתמות ואח"כ תשרוף אותה כמו
שהיא מלוחלח' בחומץ עד שתהיה פחם ותעשה ממנו אבק לרפאות בג'ל :
יש עוד אבק אחר שעושים בכתישת האבנים הנשארים סביב היריות
גדולות שעושים מהם המלח כי טוב כיא בג'ל :

במדינות פולין מנהגם לרפאות המילה בקטח דק דק אחר שמתחמם
אותה :

ספור מעשים ברבר המילה לטען ילמד הקורא בכ ויהיה לראיה לאיזה
אזהרות שנכתבו

מעשה אחר עבור שבעה נמים שנעשתה המילה צבה האבר בנופת וכאב
גדול וכראות המורל סבר שמא מהידוק הרשיות אג הספרטוטים
יותר מן הרניז היה הרבר הזה ולכן השתרל להמירכ בנה ויצא בהמירכ

מוגלא

מפתחות של טור ה'

הסכמת מע' הרבנים מונעת פלהדפיס
הקדמת מעל המחבר
הערה על ברכת עולם שבברכת המזון
דינים והזהרות בדבר הפילה וגוף שכתה וצמח צדיק לאיור
זהיר וזריז בדבר וכמה שקולה מצוה זו מפל מצות שבתורה
תיקון הנפא ל: אליהו זמח שצדיק לאמר בהגנתו
להדליק נרות בכ"ה שיש בו פילה
להכין כלי יעם עפר לשום בתלמי העולה
גוף מצות הסנדק ומעלתו ומעלת המוחל ואיורה מהם קודם
לקרוא בתורה
תפלה למול
איפן חפאת התינוק למולו בכוונות ומה שאומר המולה אצל
הכסא של אליהו
פזמון מהרמ"ז שיאמר איתו אבי הבן
כוונת המולה כשפותח הסודרים למול התינוק
מומזר שאומר המוחל בזמן שסנין למול
ברכות המילה
איזה כוונות בעשייתה
רבון למולה אחר עשיית המילה
תפלה מיוחדת לסנדק ולקולה מחורשת לאמרה קודם המילה
כוונות מופלאים במילה שלחם הרמ"ז לתלמודו בך
שיי לאמר בפעולת קולו קודם ברכת המזון
פיר ברכת המזון פני סנה ק"ק אשכנזים ופולין
מומזר שאומרים קודם פני סנה ק"ק איטליאני
ברכת המזון פני סנה ק"ק
פיר ברכת המזון פני סנה ק"ק ספרדים
פיר ברכת המזון פני סנה ק"ק
תפלה למחבר על ענין המילה בחרוזות שונות
איפן עשיית המילה לתינוק שאין לו אב או אם
אופן פריון הבן כפי כל המנהגים

דף עמוד
א ב
ב א
שם
ב
ד א
שם ב
שם
ה א
ב
ב
ז ב
ח א
ט ב
א
פ
ב
ב
ב
ב
א
א
ב
א
א
ב
א
א
ב
א
א
ב
א
א
שם

מפתחות

בדית ה'

וסתחלת לכסות העטרה וכשבא המוחל לפולקו תפש האבר בכת בשתי ידי
והחזיק הערלה בין צפורניו של יהו' א' ובירז האחרב לקח את הסכין וחתך
לכסות לצפורניו בהשתדלות נטרן כדי שלא יברח הערל' פלחת' עריו ות' צפ
זכיל אחד החיתוק בא מתחתיו העור ועשה הפריעה כראוי וכשורה!

ועוד מעשה רב ראוי להעלות לזכרון מילה אחת מעשה בתיקונה בכל
אופניה מילה זפריעה זכרון וכהלכה האמנם להיות כי המזהל לא

נזהר לשום סמרטופים ורשיות כתיקונם אחר שנים עשר שבועות גמלא
שנתגדלה הערלה וחול להיות ערל' וגמרו לחזור לכול אותו ונסו בדבר

הלא יכול להיות כי היה בלתי אפשר להפוש בצפורנים העור טרזם
דבוקה לבשר והתחילו לגפות בעשות איזה חיתוך אולי יתפרד ולא הועילו

והרבו ג' בעצה כמה מזהלים וגמרו אומר שאין שלם תקנה בדבר כי אם
להמטין עד שיגדל הילד כי אז יהיה באפשר לאחוז בעור הערלה אחרי

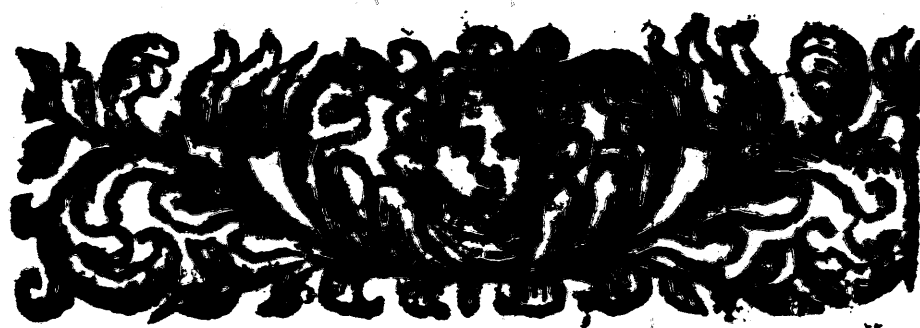
גדלותו והי הזים אחרי שעברו עליו שלשה שנים גרמן באותו מקום
מזהל א' בקי במלאכתו יותר מאחרים שהיו שם ועשה המילה בזה האופן

לקח עמו שני אנשים בעלי כח לסייעו ונתן בין שניהם קנען והחזיקו
אותו בירך א' לכל אחת מהם ואז המזהל המשיך עור הערלה

בכל כחו ועשה החתך והפריע' בשלמות האמנם להיות
כי מזה נתלהב האבת הרבה בשביל החזקה

במלאכה עשה תהופה עם הכרפס ושמן
תלמזן ביצה כנ' ל' ואף על פי שיצא

סמנו דם כפח ונמח
גרפא בימים
מעושים:

מפתחות שרביט הזהב

גורל מצות המילה ודינים לעשותה	ב	ב	דף י"א
סעלת המוהל ובחירתו ורוב כוונותיו בעשותו	ב	ג	
המוהל חייב להתפלל קודם הנער הנימו ומה מאד תקעיל תפלתו	ב	ד	
מנהג להצית הכסאוי של המילה ועוד נרות דלוקים בביתו של	שם		
שלשה זמנים אחר המילה	ב		
ענין הברכות לאב ולמוהל ומי מברך בשאין לתינוק אב	א	ז	
ביאור כוונת הברכות בנסתר	ב		
מעם לעשיית המילה והפריעה	א	ט	
סדר המילה בקצרה	א	י	
שצריך לעשות מציצה	ב		
קצת דיני מילה	שם		
מנהג לעשות סעודה כיום המילה ונקראת סעודת מצורח ושלא	א	יא	
לסרב לילך בה			

דברים שבסוף הספר

סדר תפלה לימי המילה כפי הזמנים	א	כח
איזה דינים למילה בשבת	שם	
הזהרות למוהל ולימור מלאכתו	ב	
הרבה מעשים אירצו בעניני מילה	ב	כו

סנדק את חנה אל

יהי נועם ניוצא וכו' בסוד

נסמן

כאם יחול קצ"ה ושכינתה צדמילן

ורמילן ורמילן ולחילן ליחולק עם

יהי צה שיחולק עליהם צהם כל ישרא

הרי קנו מוכנים ואזוטעם לקיים

אצות עמה על מורה ליוצא קמ

הילל בדכתיב וכן ה' ימים יחול

כאם כל זכר ולמקן קח ערצה

צדקום עכיון יהי נועם ה' אלקים

עכינו ואעשה ידינו כוננה עכינו

ואעשה ידינו כוננהו ואל עז

צדק קח אל עלי דימהלך לפע

נהיה תמים יצרך קיתנו והוא

יהיה צעדתנו ומפץ ה' צידע

צדע

אמר הילה יתפלל האהל תפלה
עין כמן דר יא עב

ומפי' ע. מקור הענין על נפשו כותמו
ומעמיתו ועל כל העם העומדים
333 לית ועל כל יצחק, ועל היל
הזה מעציק לו כפי כות נאמרו
מקום סהרה לכל ישיבן צדיתו
כל ימי מלכו ויכח חזיון וקמו
למלכו למורה ולמיופה ולמעשה
סוטים קמן .
היו לרצון אלהי פי והגיון כל
לפניך ה' צור ויגואל

Hermaphrodisme

913 2175p

Le mot de nomme Hermaphro-
dite fut, selon le mythe grec,
engendré par Mercure
(Hermès) et Venus (Aphrodite).
Il existe une autre cause
de fertilité, heureusement fort
rare, c'est l'hermaphrodisme
ou réunion simultanée des
deux sexes sur le même in-
dividu. Mais cette réunion n'
est qu'apparente attendu
que l'hermaphrodisme n'est
jamais complet dans l'espèce
humaine, hormis quelques exci-
ptions, soit dans les cités
par des physiologistes d'ibesi-
gation anatomique fuit toujours
par découvrir que l'hermaphro-
disme humain n'est qu'une
imperfection ou une monstruo-
sité des parties génitales.
L'hermaphrodisme dans notre
espèce quoique simultanée, a